

Sevgili Okuyucular

Hayat, iyi oynanması için bütün çabamı harcanması gereken, ciddi bir oyundur. Bu oyunda, şu kadar milyon insanın, her şuur düzeyinde, bir vazifesi, yani oynaması gereken ciddi bir rolü vardır. Rol sorununu bilmedikçe, hayatın acısına - tatlısına, zevkine - ıstırabına "gözleri açık" olarak cevap verebilmenin imkânını bulmak oldukça zordur.

Rolün oynanmasında, bir aktörün rolüne tam anlamıyla gömülmesi, yapay kişilikle kendi - öz kişiliği arasında hemen hemen fark kalmaması bir sanatsal üstünlüktür. Bunun pek değerli olduğunu biliyoruz. Bu, bir bakıma vazifenin yerine getirilmesi demektir. Yapayla hakikî olanın ayırımına gitmeden "yaşamak" ise, rol yapmanın en kötü şeklidir ve ıstırabın kaynağıdır.

Yapay'la hakikî olanın tefrik edilmesi, şuurlu olarak kendini tanımanın en muteber bir yoludur. Bu bir bakıma eşya ile gerçek - ÖZ'ün (Zat'ın) mahiyet bakımından ayırımıdır, ki buna "Hakikat Bilgisine sahip olmak" denir.

İnsanlarda mevcut hakikat kırıntıları, onların daha fazla özdeşleşmelerine engel olan bir sistem gibi çalışır. Duygularının bilgisi ile Zat'ının bilgisini ayırt etmek, hayatın en kutsal faaliyetidir. Cennete iken Zat'ına öğretilen bilgilerle Yeryüzüne indirilen Adem'in bütün macerası, bu "kayıp bilgiyi" tekrar elde edebilmek macerasıdır. Yapay - duygusal kişilik bilgisinin sağladığı kolaylık, eşyayı kendi realiteni-ze göre tanımak kolaylığıdır. Sırf bu şekilde kalmak ise, küçükü büyüklü kişisel tanrılarımızın artmasını sağlar durur.

Yaradan BİR ve TEK'dir ama, herkes kendi Tanrısına tapar. Ne saçma sonuç!... Şimdi iyi biliniyor Mansur'un kıymeti. Bir hayat, bir hakikat için feda edildi. İşte gerçek TERK budur. Bin can ile Mansur tekrar dirildi; bundan hiç kuşku- nuz olmasın. Hangi Tanrıya tapıldığını insanlara söyleyeceklerin bereketi artıkça artıyor.

Kendini uyanık diye yutturmaya çalışan nice "uyanıkların" ne denli gaflet içinde olduklarını gösteren Büyüklere şükrolsun. Onların selâmete götürücü yollarında düşe, kalka ilerlemenin nimetini, tadanlar bilir. Yanılmadan, hata yapmadan, Ben'lik kayasına yıldırım düşmeden, olup duranı anlamak ve farketmek ne mümkün!

Ruhun duygu ve inanç ihtiyacı, çocuğun ana sütüne olan ihtiyacı gibidir. Sonunda kendi aşını kendi pişirir. Kendine verilen nimeti paylaşmadan da, yenilerine kavuşamaz.

Metapsişik Derneği, Bereketi büyüyüp giden "bilgi nimetini" isteyen herkesle paylaşır duruyor, yenilerine de kavuşuyor!

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Realite

Ergün ARIKDAL

LETAFETTEN KESAFETE

(Konferans Özeti)

'Letafet'den maksat astral plândır. 'Kesafet'den maksat da görülen madde âlemdir. Eflâtun'daki ifadesi gibi fizik plânda mevcut olan her şeyin ideler âleminde asıllarının bulunması hususudur.

Örneğin, matbaada bir harf basılmadan önce onun bir matrisi (kalıbı) yapılır. O matris sürekli olarak aynı harfi basar. Yâni o bir orijinal şekildir. Basılan harfin ilk orijinal şeklidir. Baskıların çoğalması her zaman mümkündür. Bu çoğalma uniform yâni tek şekilli bir çoğalma değildir. Çoğaldığı evrenin, buutun durumuna göre şekil alır. Fakat o yine aynı şeydir. Tek bir noktada hareket eden ışığın, çeşitli yüzleri olan prizmalardan geçerken aldığı görünüm gibi... Prizmaların yüzleri ne kadar çoksa ona göre ışığın görüntünün şekli kırılmalar yoluyla değişecektir. İşte bunların her biri ayrı ayrı birer mekân gibi kabul edilmelidir. Işık tektir, gelir kırılır, şekillere bürünür. Ama olayı geriye doğru çektiğiniz zaman yine hepsi aynı noktada, orijinal biçimde toplanır.

Tanrı, Yaradan tüm yaratıklarından münezzehtir. Bunların dışındadır. Yaradan, yarattığı şey ile birleşemez. O mutlak bir varlıktır. Her türlü isimden, sıfattan, bezzetmelerden ve her şeyden beridir. Her şey O'nun için 'yok' sıfat ile anılmalıdır. 'Tanrı şöyle midir?' Değildir. 'Tanrının adı var mıdır?' Yoktur. 'Tanrının sıfatı var mıdır?' Yoktur. Çünkü O'nun için var olarak kabul ettiğimiz her şey bize göre rölâtiftir. Tanrı mutlak ve O'na ait şeyin de ancak mutlak

olması gerekir. Fakat biz insanların elinde Mutlak'a ait hiçbir şey yoktur. Bizim tüm bildiklerimiz rölâtiftir.

Bu konularda düşünmüş ve yazmış olan Muhiddin Arabî de (ki Vahdet-i vücud, yani varlıkta birlik ve onu da Allah olarak kabul eder) bir ekolün sahibidir. Onun karşısında şahadeti kabul eden başka bir ekol vardır. Hatta daha mantıklı olan İmam-ı Rabbani'nin Vahdet-i Şuhut Teorisi vardır. Bu teori Kur'an'a ve sünnete de uygundur. Halbuki Muhiddin-i Arabî'nin söylediği bir çok husus Kur'an'a uygun değildir ve ezoterik sınırlar içinde kalmıştır.

EVLİLİK

Her olay gibi evlilik olayı da insanın evrimine hizmet edici etkiler taşıması bakımından önemlidir. Eşler evlilikleri dolaşısıyla yapacakları ruhsal uygulamalara göre tanışmadan önce, rehber varlıkları bu tanışma ortamının düzenlenmesinde etkili olabilirler. Özellikle kişinin yeryüzünde evli bir yaşam sürdürmesi ruhsal evrimi bakımından özel bir önem taşıyorsa, daha spatyom hayatında eşler birbirlerini seçerler. Hatta gerekiyorsa çocuklarını da belirlerler. Spatyom hayatında neler ihtiyaç hâlinde ise onlar belirlenip, rehber varlıkların gözetimleri altında seçilebilir.

Örneğin kişi spatyom hayatında evlenme ihtiyacını duymuyor, fakat dünyaya doğduğu zaman kişisel evrimi açısından buna

ihtiyaç duyuyor. İşte o zaman evlenmesi gereken kişinin/kişilerin ruhları arasında bir anlaşma yapılır, karar alınır. Böylece evlilik olayını kaderlerine dahil etmiş olurlar. Her iki hâlde de kişilerin ruhsal ihtiyaçları esastır. Yaşayacakları ortak olaylar kendilerinden dolayı fakat kendilerine ait değildir. Gerek yeryüzündeki, gerekse spatyom hayatındaki düşüncelerimiz ve davranışlarımız daha sonra önümüze çıkacak olan malzeme parçalarıdır. Olaylar kime hitabedecekse, o kadar kişinin o olayda malzemesi var demektir. İster olayın içinde olsun, ister dışında olsun farketmez. Olayların tanzimcileri bizler değiliz ama malzemeleri bizdendir. Yani ne ekersek onu biçeriz. Ne doğarsak aşımıza, o çıkar kaşığımızıza...

Kuşkusuz bir evlilikte planlanmış olanlar, ana hatlardır. Fakat olayları hafif veya ağır atlatmak tamamen kişinin elindedir. Kişi hiçbir şeyden habersiz bir otomatizma içinde yaşıyorsa, sadece evlilik değil, karşılaştığı tüm olayların yükü kendisi için ağır olacaktır.

SPATYOM VE VİCDAN

Spatyomdaki bir varlığın vicdanı yoktur. Kendi varlığı, kendisi hakkında bilgisi vardır. Vicdan ancak yeryüzünde vardır. Vicdan bir mekanizmadır, bir nevi âlettir. O âleti kullanmakla çok büyük kazançlarımız olur. Ruhun vicdanı olmaz. Ruh varlığı beden üzerindeki hâkimiyetini çeşitli mekanizmalarla kurar.

Yukarı çıktığımız zaman elbetteki hiçbir kalkın yok. Çıplaksınız. Her şey çirilçiplak. Yani kendi kendinize apaçksınız. Aşağıda (dünyada) kapalı olduğumuz için vicdan mekanizması bizi dürtmektedir. Beden içinde bulunan bir varlığın yönlenebilmesi, durumunu düzeltebilmesi için bir mekanizmadır. Ama ruhsal plânda buna ihtiyaç duyulmaz. Orada bulunan bedensizleri üzen hususlar, onların teşevvüşlerini meydana getiren âmil,

vicdanları değil inanç, kanaat, saplantıları ve imajınasyon melekeleridir.

Nefsimize göre onları hayalederiz. Sembollerin ifade etmiş oldukları anlama kavuştuğunuz anda sizin için artık çeşitlilik kalmaz. Ayrı ayrı inanaç, duygu kalmaz. Hattâ dünya realitesini aşmış bir insan için 'vicdan' hiç sözkonusu değildir. Biz vicdanı kendi gelişimimiz için kullanıyoruz.

İyiliği kötülükten ayıran bir mekanizma olarak, onu karşımıza çıkartırlar. Vicdanın böyle bir rolü yoktur. Çünkü iyi ve kötü izafidir. Nereden ayıracaksınız? Benim iyim, sizin kötünüzdür. Sizin iyiniz de benim kötüdür. Kaç kişi olsa, o kadar iyi ve kötü kavramı çıkar ortaya... İyi ve kötü diye bir şey yoktur. Olaylara o değeri yükleyen bizleriz. Her iş insanın kendinden çıkıyor. Evrende her şey yerli yerindedir. Her şey düzenli ve muntazamdır. Sıfatlarla hiçbir şekilde bir konu incelenemez. İyi ve kötü gibi kavramlar çıkarlarımızla ilgili kavramlardır. Varlığımızı sürdürebilmemiz için bir takım şeylere iyi, bir takımlarına da kötü demeliyiz, kuşkusuz. Örneğin, bazı huylara iyi, bazılarına kötü demek zorundayız.

O halde, demeliyiz ki, insanın anlayışını yükselten, uyanık hâle gelmesine vesile olan her şey iyidir. Beni şuursal, ruhsal olarak uyandıran her şey iyidir. Böyle bir yaklaşımla hareket edersek, yediğimiz tokat bile iyidir. Bir ruhsal celsede, "Sana tokat atan ele şükret. Büyük eseri onunla tamamlıyorum." denilmiştir. Yararlı olan şey, varlıkların anlayışlarını arttıran ve onları uyandıran şeylerdir. Yani anlayışlarımızda ve değer hükümlerimizde hızla değişiklik yapmak zorundayız, çok geç kalmadan.

LİYAKAT

Ruhçulukta 'liyakat' çok kullanılan bir sözcüktür. Bunun kaderle, kaza ile, takdir ile, tekâmül ile ve yaşamın kendisiyle bağlantı-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

ları çoktur.

Liyakatin teşekkülü, büyük bir cehtin, çabanın, araştırmanın, alın terinin, manevî yorgunlukların sonucunda ortaya çıkan ve 'evrensel adalet'in sonucu olan bir durumdur. Bir hak etmedir. Evrensel adalette hakkın ortaya çıkmasının, bizim normal beşerî adaletimizin bize anlattıklarıyla hiçbir ilgisi yoktur. Beşerî haklılık/haksızlıkla da hiçbir ilgisi yoktur. Evrensel adalet bir varlığın, şuur düzeyine bağlı olarak, vicdanının ve samimiyetinin sonucu olarak ortaya çıkar. Vicdan ve samimi inanç bizim evrensel bir adalet dağıtımını karşısındaki haklarımızı tayin eder.

Liyakatler de şimdi veya geçmişte, çeşitli yaşam düzeylerinde (bu fizik ya da astral plânlarda da olabilir) yaptığımız uygulamaların, bizim tarafımızdan vicdanî ve samimi inançlar olarak yakınlık derecesini gösterir.

Varlıklar şuur düzeyine göre farklıdır. Dünyadaki vicdanî davranışlarıyla, samimi inançları da farklıdır. Bu yüzden İlahî Adalet bunu ortadan kaldırmış ve demiş ki: "Kim hangi seviyedeyse, kabul." Oradaki samimi inancımız, vicdanımızın tepkisi, kararı, aynı zamanda sizin liyakatinizi tayin edecek olan İlahî Adaletle bir başvurudur. Ona göre size bir takım olanaklar hazırlanacaktır. Bu olanaklar hiçbir zaman şaşmayan olanaklardır. Doğrudan doğruya bu, bir liyakatin ölçüsüdür.

'Manevî Liyakat'in geliştirilmesi demek, yukarıda söylediğim gibi vicdanî geliştirmek, samimi inancı derinleştirmektir. Bunlar yapılabiliyorsa, liyakat muhakkak gelişecektir. Sağlayacağı olanaklar gelişecektir. Elbette böyle bir gelişme varlığa çok şeyler kazandıracaktır. Olanakların gelişmesi demek, ruhsal evrimin hızlanması demektir. On yılda olacak şeyin, bir yılda yapılması... Bir evin yapımını düşünün, İnşaat ne kadar çabuk biterse, o derece kârlı olur. Uzaklıkça da zorluklar, maliyetler vs artar. Ya da 10 Km.lik yolun bir saatte gidilmesi yerine 15

dak. da gidilmesi.

Liyakatlerin genişlemesi, genel anlamıyla evrendeki ya da beden dışındaki varlığın ruhsal evrim hızını düşünemeyeceğimiz derecede arttırır. Tahmin edemeyeceğimiz şekilde geniş evrim olanak ve olasılıkları ortaya çıkar. Hayat ve eşya hakkındaki bilginin derinliğine inildikçe, tıpkı uzaya açılan bir astronot gibi, her km. Ötede bir evren ile karşılaşılır. Aynı şekilde bir elektronik mikroskopta mikro-âlemi izlerken kişinin karşılaştığı varlıklar gibi...

Bir varlığın liyakatî geliştikçe, bu derecede yaygın ve geniş olanakların içerisine sâlmır. Kuşkusuz bunlar hiçbir zaman 'hazırcılık' zihniyetiyle olmaz. Şimdi bu işin olumlu yönü: Bazen ve çoğu zaman insanlar çeşitli etkilerin altında çeşitli olanakları kullanarak belli devrelerde iyi bir efor gösteriyor, bir takım fazladan olanaklara sahiboluyor. Bu olanaklar kendisine veriliyor. Halbuki o anda kazanmış olduğu olanaklar onun şuur düzeyinin zapt-ü rapte alacağı olanaklar değil. Ama zamanında göstermiş olduğu bir gayret ve isabetli adımlar bir takım olanaklar sağlamıştır. Bunu sürdürüp götürmek ayrı bir meseledir, yiyip tüketmek, hebâ etmek ayrı... Bu durumda varlıkların çoğu tıkanıp, kalır. Çünkü aynı zamanda şuurlanma düzeyleri elverişli durumda değildir. Belli bir şuur düzeyinde insan efor göstermek suretiyle liyakatini arttırabilir. Olanaklarını çoğaltabilir.

Aynı zamanda bu demek değildir ki, o varlık şuur düzeyinde de aynı hızda yükselmektedir. Hayır. Bu ikisi bir arada genellikle olmaz. Şuur düzeyinin yükseltilmesi, İlahî iradeye mahsus değil, doğrudan doğruya insanın kendi adaletine bağlı olan bir husustur. Kendini bilme, anlama oluşumuyla ilgili bir konudur. Liyakat başka bir boyutta işler. O boyutun etkileri o varlığın şuur alanı içine girer ama şuur alanının yükselmesine neden olmaz.

İnsanın liyakatini elinde tutabilmesi, büyük ölçüde onun uyanıklığına bağlıdır. Uyanıklığı oranında liyakatini sürdürebilir. Eğer bu uyanıklık sürmüyorsa, yavaş yavaş mevcut olan bu liyakatin kaçıp gittiğini görürsünüz. Bunu çeşitli örneklere uygulamak mümkündür. Burada önemli olan husus liyakate sahibolmak, bir takım hakları elde etmek değil, bunu sürdürüp muhafaza etmektir. Kazanmak kolaydır. Elde edebilirsiniz ama muhafaza edebileniz o kadar kolay değildir.

Bazı olanakları isterken bu nedenle çok dikkatli olmak gerek. O olanağın size kazandıracığı şeye, uyum sağlayabilecek misiniz? Onun icaplarını yerine getirebilecek misiniz? Kuru kuruya bir şey istemek çoğu zaman yarar yerine zarar getirir. Arkasından getireceği gücü de kullanabilmek lazımdır. Eskisi gibi artık burada elinizde tutabileceğiniz kadar değil, daha fazla bir enerji vardır. Elinizde tutamayacağımız kadar bir enerji birikmiştir. Zaptedebilecek misiniz? Örnek, "Elimdeki kablodan şimdiye kadar öyle bir akım geçiyordu ki, elimde tutabiliyordum. Zaman zaman, azar azar karıncalandırıyordu, ama çarpıyordu. Fakat voltaj yükseldiği zaman, onu nasıl tutacağımı bilemiyorum. Bana zararlı olabilir, hatta öldürebilir de..."

Bir çok liyakatler de böyledir. İsteklerimizi gayet ölçülü bir şekilde, antrenmanlar yaparak yavaş yavaş arttırmak gerekir. Bu, bilgi için de böyledir. Maddî ve manevî olanaklar için de böyledir. Kimi manevî olarak çok gelişmek ister. Hatta, bıraksanız, ya da utanmasa, evliyalığa kadar çıkmak ister. Kimi kendini bu hırsıyla peygamber ilân eder vs. Kendisine bazı olanaklar verilmiştir. Belli bir yere gelir. Sonra o terazi o yükü çekemediğinden, o liyakate sahibolmadığından nevrî döner. Bazıları fazlasıyla zenginlik ister. Yolunu yordamını bulur, zengin de olur. Fakat bu duruma gerçekten lâyık değilse, sonunda sefalete düşer, ya da korkunç şımarıklıklar içinde kepaze olur

gider. Çevresinde samimî olan hiç kimsesi kalmaz. Ancak herkes onun eline, avucuna bakar olur. Ya da kötü alışkanlıklara bağlanmak suretiyle, köksüz ve geleneksiz yetişmiş olduğu için rezil olur.

Her şeye bir kök lazımdır. Bu da liyakatin köküdür ve yavaş yavaş gelişmesiyle olur. Bir çok insanın milli piyangodan 2-3'er milyon kazanmaları bir şey ifade etmez. O insanlar acaba böyle bir olanağa kavuştuktan sonra ne hâle gelirler? İyice hesaplamak, çok düşünmek gerek. Bu tür hesapları yapan hemen hemen yok şimdi. "Sen ver de bana, bak ben onu nasıl hallederim.. "Hiç belli olmaz. Bu açgözlülükten, tedbirsizlikten ibaret olan bir yaklaşımdan başka bir şey değildir. Bunu görünüşe göre becermiş olabilir ama aradan bir yıl geçmeden böbreğinin biri iflâs eder. Tüm parasını yatırırsa, kendisi için bir böbrek bulamaz. Bu bir örnektir. Benzer şekilde bir başkasının beynine bir şey olabilir. Bu da daha başka yorumlar kendine göre: "İyiki param var da, kendime baktırıyorum. Ya param olmasaydı ben ne yapardım? "Halbuki bilmiyor ki, bu yüzden hastalanmıştır... Eğer parası olmasaydı, hastalanmazdı da. Çünkü gerçekten hazır olmadığı liyakatlerle, geçmiş yaşamın liyakatlerini de bu hayattan yiyebilirsiniz. Miras gibi yiyebilirsiniz. O zaman, etrafınızdakiler size "çok şanslı insan, her işi rast gidiyor." diyebilirler. Halbuki o bir geçmiş mirası yemektedir. Ama şuur düzeyi o haklara uygun düzeyde olmadığı için birikim onun manevî tarafını korkunç şekilde yıpratmaktadır. Onun için iyi sonuçlar olmuyor. Hele bedende bir boşluğun verdiği negatif tesirlerden ötürü bir tahribat oluyor.

Onun için her şeyin hayırlısını istemek en iyisi. "İstiyorum ama, hayırlı ise veriniz." samimî inancımı göstermek lazımdır. Burada bir samimiyet sınavı vardır. Ağızdan çıkan söz ile, vicdanın duyguları birbirine paralel olmalı. Beynin çalışmasıyla yüreğin çalışması bir gitmeli.

Şamanlık ve Parapsikoloji

* D. Scott ROGO
J.F. Kennedy Üniversitesi Prof.'lerinden
Çeviren: Selman GERÇEKSEVER

Yakın geçmişe kadar antropologlar, ruhsal deneyim ve yeteneklerin, inceledikleri kültürlerde bir rolü olup olmadığı hususunu gözönüne almazlardı. Bu eğilim yıllardan beri ihmale uğramış önemli bir konuydu. Bu gerçek en güzel şekilde 1979 yılında David Read Barker tarafından yapılan bir çalışmayla sergilenmiştir. Bir antropolog olan araştırmacı, Antropoloji literatürünü bu açıdan baştan aşağı taramışsa da, çok az eserde ruhsal deneyim ve yetenekler konusuna değinildiğini görmüştür. Belirttiğine göre, Parapsikolojik eğilimleriyle tanınan ünlü Antropolog Margaret Mead bile çok az yerde ruhsal deneyim ve yeteneklerin kültürlerdeki (şu ya da bu tarzdaki) etkisine değinmiştir.

Antropoloji'nin kesin olarak ne zaman kültürlerdeki Parapsikolojik olaylarla ilgilendiğini bulup çıkarmak oldukça zor. Böyle bir eğilimin ilk belirgin örneğinin ortaya atılmasıyla ilgili olarak 1974'de yapılan *Antropoloji ve Parapsikoloji Sempozyumu* gösterilebilir. Bu sempozyum Mexico City'de Amerika Antropoloji Kurumu tarafından düzenlenen toplantıda yer almıştır. Görüşmeler bir sempozyumla sınırlı kalmadı, devam etti. Sonunda "*Transpersonel Antropoloji Kurulu*" diye bir alt komite oluşturuldu. Bu altkomitenin amacı Antropoloji ile Transpersonal Psikoloji ve Parapsikoloji ilişkilerini enine boyuna araştırmaktır. Bu altkomitenin hazırladığı rapor Parapsikoloji - Antropoloji ilişkileri konusuna güzel bir giriş oluştuyordu. Aynı zamanda da bu çalışma Şamanizmin ve Şamanik çalışmaların değişik bir açıdan ele alınması oluyordu.

Aslında ŞAMAN sözcüğü başlı başına, antropologlar arasında uzun tartışmalara konu olagelmıştır. Bu konuda en çok yazmış isimlerden biri olan Mircea Eliade bile oldukça dar bir açıdan tanımlamıştır ŞAMAN'ı. Chicago Üniversitesi'ndeki otoritelerin tanımına göre ŞAMANİZM, ruhun bedenden salıverilmesi ve ekstaz halinin elde edilmesi ritüelleridir. (Eliade, 1964). İngiliz Sosyolog ve Antropolog olan I.M. Lewis, Eliade'yi bu tanımından dolayı şiddetle eleştirmiş ve Şamanizm'i, doğüstü varlıklarla, yaşayan varlıklar arasındaki ilişkileri düzenleyen ritüeller olarak tanımlamıştır (Lewis, 1971). Yukarıda aktardıklarım bu tür çalışmalar yapan herkes içindir.

Şamanik deneyim ve uygulama ne olursa olsun, onun bilimsel etüdünden hem Parapsikoloji, hem de Antropoloji için çok şey çıkacaktır. Hiç değilse Şamanik uygulamalara giren bir kimse, şu ya da bu türden ruhsal yeteneklerini geliştirecektir. *Bizim*

toplumumuzda medyum nasıl bir fonksiyona sahipse, teknolojik yönden gelişmemiş toplumlarda da Şamanlar aynı fonksiyonu sürdürmektedirler. Buldukları topluluklarda kâhin, fal açan, önceden gören - bilen, şifacı ve ölülerle yaşayanlar arasında aracı olarak etkinliklerine devam etmektedirler. Tıpkı ilk Parapsikologların 1890'larda yapmaya zorlandıkları gibi, Antropologlar da Şamanları, bundan böyle bu fonksiyonlarını gözönüne alarak incelemek zorunda kalacaklardır. Onlar şimdiye kadar Şamanların buldukları toplumdaki kültürel ve toplumsal rollerin üzerinde çok durmuşlar, fakat PSİ yönlerini hemen hiç ele almamışlardır.

Değişik kültürlerdeki Şamanların gerçekten ruhsal yeteneklere sahip olmaları biraz da verasetle ilgili bulunmaktadır. Bu veraset konusu dört gruba ayrılarak incelenebilir:

1. Her şeyden önce, şu bir gerçektir ki, pek çok kültürdeki Şamanlar, geleneksel olarak, paranormal güçlere sahiptir. Modern Parapsikolojide bunlara DDİ (Duyular Dışı İdrak) ve PK. (Psikokinezi) denir.

2. Hatta bazı kültürlerde Şaman adayını testten geçirme âdeti vardır. Genç Şamanın bir saygınlık kazanıp, otorite olarak kabul edilmesi için bu testi geçmesi şarttır. Böyle bir testte tamamen Şaman adayının ruhsal yeteneklerinin sınanması ve başarılması sözkonusudur.

3. Batılı etnograflar Şamanlarla mülakat yaptıklarında, çok güçlü bir tarzda ruhsal yeteneklerini kontrolleri altında tutabildiklerini görmüşlerdir.

4. Çok nadir durumlarda da tecrübeli Antropologlar, bu çok özel insanların ruhsal yetenekleriyle ilgili gösterilerini izleyebilmişlerdir.

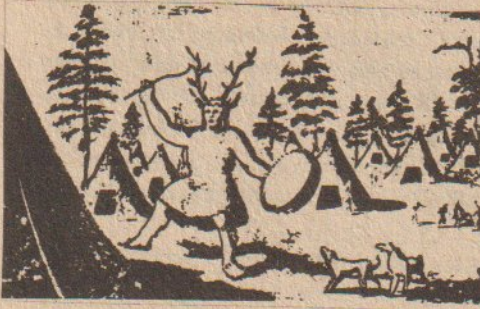
Bu makalede okuyacağınız, Şamanizm'in ruhsal verasetine ışık tutacak otorite bilgileri vermek iddiasında değildir. Böyle bir araştırmanın hacmi çok daha büyük boyutlara varırdı. Fakat, yeri geldikçe konunun bu yanına da değinilecektir.

ŞAMANİK GELENEKLER ve PSİ

Samanizm'de Parapsikoloji alanına giren konuların en büyük bölümünü Şamanın tüm gösterilerini sergilediği geleneksel güçleri oluşturur. Halk arasında bu güçlerin gerçek ya da hayal ürünü olduğu konusunda yapılan tartışmalar karşısında nötr kalmış olan Eliade, 1964'de yayınladığı etüdüyle bu konuya büyük ışık tutmuştur. Eliade'nin belirlediğine göre *benzer ruhsal gelenekler yaygın olarak değişik kültürlerde bulunmaktadır*. Hatta bu benzerlikler Katolik Evliya Menkıbelerinde bile rastlanır. Toplular ve kültürler arası bu ruhsal geleneklerle ilgili benzerlikleri ileriki bölümlerde açıklayacağım. Şimdi dikkatimizi değişik kültürlere çevirelim ve onların Şamanik geleneklerinde "PSİ"nin rolünü anlamaya çalışalım. Bunu, Şamanik geleneklerde önemli bir unsur olan "11" maddede toparlamış olacağız:

1. Ruhsal güçler, Güney Amerika'nın Araucanian Şamanları arasında önemli bir role sahiptir ki, onlar 1942'de Metraux tarafından incelenmişti. Yeni inisiye olmuş genç Şaman'da aranan en önemli yetenek, durugörü yeteneğidir. Çünkü, bu yetenekle, karşısına gelen hastaların vücutlarının içini görmesi ve teşhislerde bulunması beklenir. Bu kültürde bir Şaman'ın en büyük dayanak noktası budur. Bütün gücüyle bu yeteneğinin açılması ve gelişmesi için, dua eder ve sonunda da buna kavuşur.

2. Venezuela ve Orta Amerika'daki Cabir'ler incelendiğinde de, benzer gelenekle-
(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Şaman merasimlerinde davul sesinin transa girmeye elverişli olduğu kesindir.

re rastlanabilir. Buralardaki Şaman'lar, geleneksel olarak kabile adamlarının içini-dışını bilme yeteneğine sahiptirler. Bu bilgiye ölümlerinin akıbeti de dahildir. (Andrés,1939) Bu çok benzer yeteneklerin Roma Katolik kilisesi Evliya Menkibeleri literatüründe de bulunduğu ilginç değil midir? Onların mistik ve ermiş kişileri, karşısındakilerin ruhuna kadar nüfuz edecek yetenekteydi. Bu bakımdan belki de Cabirler'in Şamanik gelenekleri, dinsel geleneklerin geniş alanı içinde Şamanik uygulamaların gelişmesine yol açmıştı...

3. Rusya (Kazakistan)'daki Müslüman Şamanlar arasında ayin-kabilinden celseler yapılırdı. Bu insanlar Türk asıllıdır. Başka kültürlerin Şamanlarında da olduğu gibi, bu Şamanlar da trans halindeyken bedensiz varlıkların tasalludü (possession) altına girerler. Başka varlıkların tasalludu altında buldukları sırada, hiçbir acı belirtisi göstermeden, akkor hâle getirilmiş demirleri tutmaktalar ve vücutlarının çeşitli yerlerine şişler batırmaktadırlar. Bu gösterileri bittikten sonra, yaralandıklarına dair vücutlarının hiçbir yerinde herhangi bir iz dahi görülmemektedir. (Castagne, 1930).

Bu tür uygulama, ya da gösterilerdeki ortak bir özellik yine dikkatimizi çekiyor ki, o da, atesten muafiyet (bağışıklık) İlahî gücün evrensel işareti olmaktadır. Yukarıdaki örneğin biraz değişik uygulamaları "ateste yürüyüş" tarzında Fiji, İtalya, Romanya, Japonya ve Yunanistan'da da görülür, ama bu husus yine de Şamanik geleneğin yegâne dayanağı olan bir gösteri değildir. Ruhsal araştırmalarıyla tanınmış bir rahip olan Herbert Thurston, kendi kilisesinin evliye esâtirleriyle ilgili literatürü taramak suretiyle, konuya ışık tutmaya çalışmıştır. (Thurston, 1955).

Öteyandan, Tennessee ve Güney eyaletlerindeki Holiness Kilisesi üyeleri üzerinde kişisel gözlemlerde bulunan Berthold Schwarz'ı da anmadan geçmek doğru olmaz. Bu kimseler özel törenlerinde ellerinde ve ayaklarında yanan enseleri tutabiliyorlardı. (Schwarz, 1960) Spirit medyomlukla ilgili literatürde ateşe karşı bağışıklık, tatminkâr bir şekilde ele alınmıştır. Ünlü medyom D.D.Home'un (transa girerken) bu gibi gösteriler sergilediğini bilen bilir. (Dunraven, 1942) Daha az tanınan başka medyomlar da bu yeteneği ortaya koymaktan geri kalmamışlardır. Fakat onlarla ilgili kayıtlar D. Home'unukiler kadar açık-seçik, ikna edici ve güvenilir değildir. Bütün bunlardan, doğal olarak, dinsel kökenli, değişik şuur hallerinin, ruhsal yeteneklerin ortaya çıkmasına zemin hazırladığı sonucuna varabiliriz.

4. Belki de büyüleyici ruhsal yetenek, Kuzey Sibirya'nın Arktik kıyılarında yaşayan Samoyed Şamanları arasında bir gelenek olarak yerleşmiş bulunuyor. Bu yöre aynı zamanda "Gerçek Şamanik Geleneklerin Vatanları"ndan birini oluşturmaktadır. Samoyed Şamanları gösterilerinden önce kendilerinin iyice bağlanmasına izin verirler ve sonradan mucizevi bir şekilde bu iplerden kurtulurlar. (Mikkailowski,1894)

Benzerlerine başka Şamanik geleneklerde de rastladığımız bu ustalıklı işin birçok spiritüalist medyum tarafından da gerçekleştirilmiş olduğu literatürde geçmektedir. İplerden kurtulma yeteneği belki de en iyi bir şekilde Davenport Kardeşler tarafından popülerize edilmiştir. Onlar bunu gösteri olarak, Spiritüalizmin en parlak günlerinde A.B.D. ve İngiltere sahnelerinde ortaya koymuşlardı. Bu tür gösterilerin büyük bir kısmının hokkabazlığa dayandığı söylenebilir de, klâsik literatürde adı geçen birçok medyum (ki bunlardan biri Eusapia Palladino'dur.) iplerden kurtulma yeteneklerini türlü kontrol şartları altında gerçekleştirmiştir. (Carrington, 1920)

5. Şaşırtıcı Şamanik geleneklerle dolu başka bir kültür de, Şamanlarının törensel celseler yaptığı Tungus'lardır. Tungus Şamanları'nın uygulamaları Rus Etnograf Sergei Shirokogoroff (1923) tarafından titizlikle incelendi. Bu araştırmacı özellikle böyle bir seansın tüm ayrıntılarını (sesler, levitasyonlar, ateşe bağışıklık, hatta görünmez hâle gelmek gibi) saptamak hususunda titizlik göstermiştir.

Bir Tungus celsesiyle, herhangi bir Spirit celsesinin birbirine çok benzediğini söylemeye gerek bile yok. Gerek Şamanların, gerekse Spiritüalist medyumların bu konuda zaman zaman hileye başvurduğuna dair örnekler varsa da, Tungus Şamanları'nın bu konuda efsaneleşmiş yeteneklerinin bulunduğu da bir gerçektir. Medyum D.D Home'un bu konuda kayıtlara geçmiş gösterileri arasında, aynı celsede "direkt ses", ateşe bağışıklık ve levitasyon örneklerini içeren celseleri de olmuştur. Görünmez hâle gelmek gibi meraklı bir fenomen "siddhis" (esrarengiz güçler)"yoga" da öğrencinin Spiritüel yolda ilerlerken elde ettiği bir aşamadır. Aynı fenomen Müslüman ermişlerine mâledilir. Görünmez hâle gelmekle ilgili birkaç örnek de modern Katolik evliya menkıbelerinde de geçer. (Rogo, 1980)

6. Günümüzde Filipinler'de ve Brezilya'da uygulaması yaygın olarak yapılan kansız ameliyatlar, aslında yaygın bir Şamanik şifa geleneğidir. Kuzey Asya'da Koryak Şamanları'nın geleneksel güçlerinden biridir. Bu şamanlar, celselerinde özellikle seslerin (Spiritüalist celselerdeki "vua-direkt" olayı) duyulmasıyla tanınmışlardır. Ayrıca onlar kendilerine getirilen hastanın vücudunu açtıkları gibi, gereğini yaptıktan sonra, pek öyle gözle görülür bir yara izi geride bırakmaksızın, yine kapatırlar.(Jochelson,1905-8) (Parapsyckology Review, Ekim-Ocak-1983)

(Devam edecek)

"Yeryüzündeki insan, yeryüzüne has bir evölüsyonun zaruretleri içerisinde ve şartlandırılmaları içerisinde bulunduğu müddetçe, ölüm korkusundan kurtulamayacaktır."

S.P

Niçin Çalışıyoruz?

Zevk için mi?

Çıkar için mi?

Para için mi? İhtiyaç duyduğumuz için mi.

* Edward L. Deci'den
Çeviren: Yavuz KESKİN

Çocuklardaki şu bitmez tükenmez merak beni hep şaşırtmıştır. Neler neler keşfetmezler ki? Nesnelere, onlar el ile yoklasınlar, koklasınlar, tadına baksınlar ve gerektiğinde de yesinler diye yaratılmıştır âdeta. Ama lise çağına yardıkları zaman ise, çoğu kez, okulu sevmemekten ve "nesnelere öğrenmek" zorunda kalmaktan yakınmaktadırlar. Öğrenimleri sona erince de, çoğunlukla, okuma ve kendilerini yetiştirme çabalarını tam anlamıyla bir kenara itivermektedirler.

Son üç yıllık çalışmalarım gençlerdeki bu ilgi ve merak kaybının nedenini, kısmen de olsa, ortaya koyabilmiştir. Bu çalışmalarımda, hareket noktası olarak, psikologlarca iç güdülenmeler (motivation intrinsèque) ve dış güdülenmeler (motivation extrinsèque) şeklinde yapılmakta olan ayırımı kabul ettim. Bir şeyi sırf zevk için yapmış bir insan için, içgüdülenme etkisiyle hareket etmiştir, denilmektedir. Bu durumda, faaliyet, o kim-

senin kendi kendine sunduğu bir ödül değerini taşımaktadır. Şahsen benim de, hiç ara vermeden tam oniki saat, puzzle (*) ile uğraştığım olmuştur. Hem de beni buna kimse mecbur etmemiştir, ayrıca bundan kimsenin haberi bile olmamıştır. İç güdülenme sonucu olarak yapmıştım bu işi. Aksine, para kazanma veya mevki edinme gibi veyahut da bir cezadan, bir para kaybından veya kapı dışarı edilmekten kurtulma gibi dış kaynaklı bir ödül uğruna bir şey yapmış bir insan için ise, dış güdülenme etkisiyle hareket etmiştir, denilmektedir.

Bulup ortaya çıkarma veya merak edip araştırma gibi iç güdülenme kaynaklı hareket ve davranış örneklerini ortaya sermiş psikologların sayısı bir hayli kabardır. Bunlardan biri olan Harlow, maymunların dış kaynaklı bir ödülle bel bağlamadan da bir puzzle üzerinde saatlerce uğraşabildiklerini ifade etmiştir; görünüşe bakılırsa, bunu, onlar da tıpkı benim gibi yapmaktan hoşlanmaktalar. Ro-

bert W. White ise, insanın, yakın çevresi ile etkili ilişkiler kurma çabası gösterdiğini öne sürmektedir: Ona göre, bizde yaratıcılık, içtenlik ve merak yönünde bir iç güdülenme mevcuttur. Daniel Berlyne ve diğer bazı araştırmacılar, oyunun, iç güdülenmeden sonuçlanan bir faaliyet olduğunu belirtmektedirler. Başka bir deyişle, insanlar birçok şeyi, onları yapmaktan zevk aldıkları için yapmaktadırlar.

İÇ GÜDÜLENME : ÇOK MÜSBET BİR ETKİ

Bir işe iç güdülenme etkisiyle girişmiş olup da, sonunda dış güdülenme biçiminde ödüllendirilmiş bulunan bir insanın durumunu ele alalım şimdi de. Bu durum, tam tamına, büyüme yolundaki bir çocuğun durumuna uymaktadır: O, öğrenme arzusuyla doludur, ama çok geçmeden okul, onun acemilik dönemindeki çabaların notlarla, sıfır verme tehditleriyle, iftihar listesine geçirme vaatleriyle vs. kontrol altına almaktadır. İşte bu dönemde kişinin iç âleminde nelerin cereyan ettiğini anlamak gerekir. Acaba dış baskı, onun iç güdülenme yetisini artırmakta mıdır, yoksa azaltmakta mıdır, ya da hiç mi etkilememekte midir?

Bu soruların cevaplarını ararken, iç güdülenmeyi harekete geçirecek ilginçlikte bir işin üzerine eğilmiş yüzlerce öğrenciyi gözlemleme fırsatını buldum. Bu gözlem için, özel adı "Soma" olan ve hepsi de farklı şekillere sahip üç boyutlu yedi parçadan oluşan bir puzzle kullandım. Öğrencilerden, bir kâğıdın üzerine çizili bulunan bir sürü şekli tamamlayacak şekilde, parçaları kullanmalarını istedik. Örnek testlerimizin ortaya koyduğu sonuçlara göre, öğrenciler, puzzle'yi, iç güdülenmelerini harekete geçirecek ilginçlikte bulmuşlardır.

Deneyler serimizin profili hep aynı sonucu göstermekteydi. Her öğrenciye, tamamlanmak üzere dört adet puzzle veriyor ve puzzle başına da on dakika hak tanıyor-

duk. Bu süre içinde puzzle'yi tamamlayamazsa, o takdirde, müdahale ediyor ve doğru çözüm şeklini gösteriyorduk. Dört puzzle'yi de bitirdikten sonra, öğrenci, test salonunda tek başına kalıyordu ve istediğini yapmaktan serbest bırakılıyordu: İsterse bir dergiyi karıştırıyor, isterse bir puzzle daha çözümlüyor veya bambaşka bir şey yapıyordu. Serbest bırakıldıkları sırada puzzle ile uğraşmaya devam eden öğrencilerin, pekâlâ başka bir uğraşa yönelmek mümkünken yine de puzzle ile uğraşmaları nedeniyle- iç güdülenme etkisiyle hareket ettikleri kanaatine varıyorduk. Sonuç olarak belirtmek gerekirse, ek zamanlarını da yine puzzle çözümüne adayışları, bizim için, onların bu faaliyete iç güdülenme etkisiyle giriştiklerinin deliliydi.

PARA: İLGİYİ AZALTAN ETKEN

İlk deneyimizde, paranın etkisini ortaya çıkarmaya çalıştık. Altmış dört öğrencinin yarısına, doğru yapılmış her puzzle için bir dolar ödeyeceğimizi bildirdik: Buna göre, demek ki, en çok dört dolar kazanabileceklerdi. Görüldüğü gibi, para ödülünün miktarı başarılarına bağlıydı. Bu altmış dört öğrencinin diğer yarısı da, aynı şekilde, dörder adet puzzle çözümlenmekteydi, ama onlara doğru cevapları için para ödenmeyecekti.

Para, sonucu bayağı etkilemiştir. Kendilerine para ödediğimiz öğrenciler, puzzle çözme işini, bedavacılara oranla çok daha kısa zamanda bitirmişlerdir. İlk parti ödemediği sonra iç güdülenmelerinde azalma saptanmıştır: Bunlarda, belli bir ölçüde, dış ödüle meyil başgöstermiştir.

Wayne Cascio ile birlikte yürüttüğümüz ikinci bir deneyde de, ceza tehditlerinin aynı sonucu doğurup doğurmayacaklarını saptamaya çalıştık. Otuz iki öğrencinin yarısına, problemi o dakika içinde çözemedikleri takdirde, tanınmış olan hakkın sona erdiğini bildirir bir zilin çalacağını söyledik. Son derece asap bozucu nitelikli bir sese sahip olduğunu

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

göstermek üzere de zili, örnek kabilinden, acı acı çaldık. Bu grup, cezadan (zil sesi) kurulmak amacıyla, "Soma"larının üzerine can havliyle atılmıştır. Bu deneyim sonunda da yine, tıpkı para için işe koyulanlar gibi, bu öğrencilerin iç güdülenmelerinde de -zil cezasıyla tehdit edilmeyenlerin aksine olarak- gerekleme saptanmıştır. Gerçekten de, pek az öğrenci zil cezasına katlanmak zorunda kalmıştır, diğerlerinin tümü ise tüm problemleri çözmeyi başarmışlardır. Görüldüğü üzere, iç güdülenmelerinin azalmasında ceza tehdidi çok önemli bir rol oynamıştır.

Üçüncü bir deneyde ise, başarı oranına bakılmayıp sırf deneye katıldığı için her öğrenciyi iki dolar -doğru cevap başına değil- verdik. Bu durumda, iç güdülenmede herhangi bir değişiklik saptanmamıştır.

İLTİFAT: ELVERİŞLİ BİR ETKEN

Bu gözlemler, nedensellik (illiyet) kaynağı deyimleriyle açıklanabilmektedir. Yani, bir kimse zahiri ödüle dayanmayan bir iş yaptığı zaman davranışını iç nedenlere atfetmekte ve "Bu işi, sevdiğim için yapıyorum" demektedir. Aksine, ona dış nedenler sunulduğu zaman ise, pek tabii, o da davranışını dış nedenlere atfetmekte ve "Bu işi para için yapıyorum veya cezadan-belâdan uzak durmak için yapıyorum" demektedir. Öğrencilere her doğru çözüm için para ödediğimizde, davranışlarının nedensellik kaynağı yer değiştirmiştir, yani iç nedenlerin yerini dış nedenler almıştır. Davranışlarının nedenini hemen paraya bağlar hâle gelivermişlerdir. Ama para ödeme işini doğrudan sonuçlara bağımlı kılmadığımız zaman ise, yani ayrıcalık yapılmadan, öğrencilerin hepsine aynı miktarda para ödendiği zaman ise öğrenciler, çalışma nedenini paraya bağlama görüşüne daha az meyiletmişlerdir. Parayı, puzzle'yi başardıktan sonra aldıklarına göre, bu işi para için yaptıklarını düşünmekteki haklılıkları daha da zayıflamaktadır.

Nedensellik kaynağındaki bu değişme olgusu, iç güdülenmeyi etkileyen iki davranıştan birini teşkil etmektedir. Diğerisi ise sözlü tepkiyle ilgilidir. Bir öğrencinin her doğru cevabını "Aferin, çok çabuk bitirdin" şeklindeki iltifatla ödüllendirdiğimizde, onun iç güdülenmesinde hissedilir oranda bir artışın vuku bulduğunu saptadık Kendilerine bu türden bir ifadeyle iltifatta bulunduğu-muz kırk sekiz öğrencinin hepsi de bizden daha da fazla sayıda puzzle istemişler ve bunlar üzerinde diğer öğrencilere nazaran çok daha uzun süre uğraşmışlardır.

Para ödülü iç güdülenmeyi zayıflattığı halde sözlü ödül neden artırmaktadır dersiniz? Cevabın şöyle olduğunu düşünmekteyiz: İç güdülenme kaynaklı bir faaliyet insan-da sözü geçerlik, ustalık ve azimlilik duygusunun uyanmasına yol açmakta ve onu şöyle konuşturabilmektedir: "Eğer oniki saatimi puzzle üzerinde uğraşmakla geçirdimse, bu, bir bakıma şu körolası problemin hakkından gelme arzumu yüzündendir ve başarımla, ustalık ve de azimlilik duygumu pekiştirmiştir." Sözlü tepki de aynı sonucu sağlamaktadır, yani insanın, kendine güvenini güçlendirmektedir. Görüldüğü gibi, dış kaynaklı ödüllendirme iki fonksiyon icra etmektedir: Birisi, kişiyi ödülle bağımlı kılan kontrol fonksiyonu; diğeri ise, ustalığına ve iradesine karşı beslediği güvenini etkileyen tepki fonksiyonudur. Para ve tehditler her günkü kontrol vasıtalarıdır; zaten bunlar, ustalığımızın delilleri gibi görünmektedir bize. Buna karşılık, metinler ve iltifatlar huzur duygusuna kaynaklık etmektedirler. Bir başkasından gelen bu anlamdaki sözlü tepki, olay - bilimsel (phenomenologique) plânda, bir kimsenin kendi kendine verdiği tepkiden pekâlâ farklı olmayabilmektedir; her ikisi de onun, kendisini becerikli ve yetenekli hissetmesine yardımcı olmaktadır. Sonuç olarak, her ikisi de iç güdülenmeyi olduğu düzeyde tutup devam ettirmektedir.

Şüphesiz, kuvvetli dozda bir sözlü ödülün bir kimseyi methiyelere bağımlı kıldığı da vakidir, tıpkı para ve tehditlerin bağımlı kılışları gibi; ve bu türden bağımlılığın, aynı ölçüde, iç güdülenmeyi azalttığı da olağan bir şeydir. Fakat şimdilik, karşı tepki biçimli ödülün kontrol biçimli ödülünden çok farklı olduğu sonucuna varabilmekteyiz

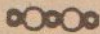
BAŞARISIZLIK: ÇOK MENFÎ BİR ETKİ

Aşağıda zikredeceğimiz deney sırasında süjelerimize aynı anda hem para verdik (çözümlemiş her puzzle için bir dolar) ve hem de methiyeler sunduk. Zahirin her iki ödül türü de işe yaramıştır; bu grup, ne para ne de iltifat ile ödüllendirilmiş grup kadar iç güdülenme örneği koymuştur ortaya.

Son olarak da, negatif bir tepkinin zuhuru halinde neler olup bittiğini anlamaya çalıştık. Cascio ve ben, otuz iki öğrenciye, öncekilerden çok daha zor yeni puzzle'ler verdik. Bunları kesinlikle çözememişlerdir; ardından, bu öğrencilerin problem çözmeyi, -daha kolay puzzle'leri daha büyük biri başarı yüzdesiyle çözmüş diğer yirmi dört öğrenciye kıyasla-daha kısa zamanda başaracakları umulmuştur. Başarısızlığa bağlı negatif duygular, puzzle'ye bağlı pozitif duyguları telâfi edip dengelemiştir. Ancak, başarısızlık üstün gelmiştir; böylece, başarı sağlayamamış bir çabayı sürdürmede daha az güdülenmenin söz konusu olduğu ortaya çıkmıştır. Aynı şekilde, negatif sözlü tepkinin de iç güdülenmeyi azalttığı sonucuna varılmıştır.

REEL DÜNYADAKİ UYGULAMALAR

Bu türden bir araştırmanın çerçevesi içine, ayrıca sosyal psikolojinin bir diğer görünümü de dahil edilebilecektir: Kendini yeter-siz ölçüde temize çıkarma. Bu kuram, tutum ve davranışlarını açıklamakta yeterli ölçüde dış neden bulamadıkları zaman, insanların iç

nedenler icadedip geliştirdiklerini iddia etmektedir; sonuç olarak da, davranışlar durumun gereğine göre değişiklikler arz etmektedir. Örneğin, Elliot Aronson ve J. Merrill Carlsmith bir grup çocuğa, belli bir oyuncuğa el sürmemelerini sert bir tavırla tembih etmişler, diğer bir gruba ise daha hafif bir uyarıda bulunmuşlardır. Böylece, birinci grubun bu iştah kabartıcı oyuncaktan uzak durmak için belirgin bir dış nedeni vardı; onun için de, oyuncuğa el sürmeme konusunda, bir iç neden icat etmeye ihtiyacı yoktu. Ama, daha hafif uyarı maruz bırakılmış ikinci grup, oyuncuğa karşı tavrını hissedilir ölçüde değiştirmişti. Çocuklar her ne surette olursa olsun "bu aptal âlet" ile oynamak arzusunda olmadıklarını ifade etmişlerdir. Dış tehditler yetersiz olduğu için kendilerine iç nedenler icat etmişlerdir. Jonathan Freedman da buna benzer sonuçlardan söz etmektedir. Oyuncuğa el sürmeme konusunda iç nedenler icat etmiş olan çocuklar, böyle zorlamasız bir durumda iki ay sonra bile, büyük ihtimalle, bu oyuncakla oynamayacaklardı. Görüldüğü gibi iç kontroller sürekli bir etkiye sahiptirler.

Bu nedenlerin sonuçları gerçek hayata uygulandığında, yaşı ilerledikçe, çocuğun öğrenme merak ve zevkinin niçin azaldığı kolayca anlaşılır hâle gelmektedir. Okula adımını attığı anda, birden kendini bir sürü dış kontrolün ortasında buluvermektedir. Öğretmenleri ona notlar vermekte ve istenenleri yapmadığı takdirde başarısızlığa uğrayacağını ifade etmektedirler; çocuğun öğrenmesi gereken şeyleri ve de bu şeyleri öğrenirken göstermek zorunda olduğu ritmi hep onlar saptamak tadırlar. Bir taraftan da, iyi notlarını ödüllendirmek üzere para veya armağanlar vaadederek, bu ritmi pekiştiren anaların ve babaların çabaları.... Böylece çocuk ya not, ya hediye, ya da başarısızlığın getireceği sonuçlardan kaçınma amaçlı bir çalışma şeklini benimser hâle gelmektedir. Sonuç olarak, sadece dış ödüller için çalışan bir öğrenci tipi elde edilmektedir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

RUH ve MADDE
DERGİSİ - YAYINLARI

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin
Yayınları Sizleri Tatmin Edebilecek Nitelikte ve Düzeydedir.

Altıncı Duyunuzu Geliştiriniz: M. Ryzl	850 TL.
Bedensiz Varlıklar ve Ruhsal Olaylar: A. Yesari	850 TL.
Bilinmeyen Aşk: R. Emmanuel	600 TL.
Büyük Piramit'in Sırrı: G. Barbarin	700 TL.
Geçmişî Yeniden Yaşadılar: H. Wambach	1100 TL.
İçimizdeki Gizli Güçler: M. Tecelli	880 TL.
İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi: Ouspensky	750 TL.
İpnozun Gerçek Yüzü: E. Arıkdal	700 TL.
Hinduizm: S. Nikhilananda	850 TL.
Mavi Ülke: V. T. Stead	600 TL.
Metapsişik Terimler Sözlüğü: E. Arıkdal	1100 TL.
Mısırın Ölüler Kitabı: A. Champdor	950 TL.
Obsesyon: A. Kardec	1250 TL.
Olağanüstü Parapsişik Araştırmalar: Ostrander - Schroeder	950 TL.
Otuz Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme: L. Rampa	850 TL.
Radyestezi: M. Sancar	700 TL.
Ruhçuluk Nedir: M. Ali Usta	850 TL.
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard	650 TL.
Runçuluğa göre Kur'an Öğretisi: Sadi Çaycı	1000 TL.
Ruh Fotoğrafçılığı	500 TL.
Ruhsal Tebliğlerin Özellikleri: A. Kardec	450 TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor: Ostrander - Schroeder	880 TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği: F. W. Doucet	700 TL.
Şuuraltı Varlığı: G. Geley	950 TL.
Tekâmülcü Ruhçuluk: G. Geley	700 TL.
Yüce Akılın Erdemi: Lau Tzu	450 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)	350 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Yurt içi abone; yıllık)	4200 TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Yurt dışı abone; yıllık)	8500 TL.
Ruh ve Madde Ciltleri: 18, 19, 20, 21, 22	2000 TL.
Ruh ve Madde Ciltleri: 23, 24, 25, 26	3000 TL.
Plânet Ciltleri: 1, 2	1500 TL.
Plânet Ciltleri: (İkisi birarada)	2500 TL.
Telepati Kartları: (Beş ayrı şekil ve renkte)	350 TL.

Sipariş tutarının üzerine %20 PTT ücretini eklemeyi unutmayınız. Havale kâğıdı veya posta çekinin arkasına istediklerinizin adını mutlaka yazınız. Havale bedeli ödememeniz için posta çekimizi kullanabilirsiniz. Posta çeki No: 168305. Bütün yayımlarımız peşin ödemelidir.

Ruh ve Madde Yayınları
80072 P. K. 9
Beyoğlu - İstanbul

DUYURU

OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE:

Derneğimiz sizler için 7. Kasım. 1986'dan 27. Mart. 1987'ye kadar beş ay sürecek olan bir *seminer dizisi* düzenlemiştir. Bu çalışma, ihtiyacı olanlara *Ruhçuluk Doktrini*'ni doyurucu bir şekilde aktaracaktır.

Seminer programı: Mutlak Yaradan, R.İ.M., Tesirler, Ruh, Tekâmül, Reenkarnasyon, Ruhçuluk ve Tarihçesi, İpnoz, Manyetizma ve Tatbikatları, Psikşik Yetenekler, D.D.İ., Medyomluk ve Kendini Bilmek konularını içermektedir.

Gelecek günler için içsel gelişmemizi hızlandırıcı bir nitelik taşıyan bu seminerin yararlı olacağına eminiz.

Dernek Merkezinde, Cuma günleri saat 19.30 - 21.00 arasında yapılacak olan çalışmaya katılmak için Dernek yetkililerine kaydınızı yaptırabilirsiniz. Devam mecburiyeti vardır.

DUYURU

SALI KONFERANSLARI:

Derneğimizin geleneksel *Salı Konferansları* 36 yıldan beri süregelmektedir. Dernek binamızda, saat 19.30 - 20.30 arasında; İnsan, Ruh, Yaşam, Ölüm Ölüm Ötesi, Ruhsal İdare Mekanizması, Mutlak gibi konuların işlendiği konferanslarımıza giriş ücretsiz ve serbesttir. Geç kalmaması rica olunur.

Adres: Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No:4 D:8 Beyoğlu/İST.

"Ölüm korkusu, fizyolojik bir değişikliğe uğramaktan ziyade, psikolojik bir değişikliğe uğramanın sonucudur."

S.P

Tevrat'ta Uçandaireler

Uçandaireler realitesi niçin bu kadar güzel bir şekilde "sır" olarak saklanmakta gizlenmektedir? Uçandairelerle gelenler AY'ı kullanıyorlar mı? "Melek saçının" açıklaması nedir? Astronotlara UFO konularında tartışmalara girmemeleri için niçin emir verilmiştir?

"Çağlar Boyunca Uçandaireler" genel başlığı altında yukarıdakilere benzer dünya dışı hayatla ilgili birçok soruya cevaplar bulmaya çalışıyoruz. Dünya dışı hayat ve Uçandaireler konusunun kutsal metinlerde de geçip geçmediği, konuyla ilgilenenler tarafından zaman zaman sorulur. Bu nedenle bu sayımızdaki makalemizi de konunun ünlü isimlerinden Brinsley Le Poer TRENCH'in bir yazısına ayırmış bulunuyoruz.

Yazar bu konuya derli toplu olarak iki eserinde değinmiştir: "The Sky People" ve "Mysterious Visitors". Birinci kitapta değindiği konuların bazıları şunlardır: Jericho Duvarı'nın yıkılmasına kim ya da ne sebep olmuştu? Bununla ilgili olarak Trench, uzaylıların İsraililer'e "ses-altı" nitelikte bir titreşimi çıkarmayı öğrettiklerini, onların da bu ses tonunu kullanarak (ya da bu ses tonunda davullarını çalarak) o duvarları yıkabildikleri görüşünü önermektedir.

Keza "üç adam"ın (İncil'deki ifadesiyle üç melek) yaptıklarından sözeder. Bu üç adam önce İbrahim'e gelmişlerdi. Bu adamlar

(üç melek) Hz. İbrahim'le konuştular, yediler, içtiler ve yıkandılar. Trench, bu adamlarla uzaylı olduklarını önermiştir. Bu üç melek Hz. İbrahim'e o zamanlar berbat hâlde bulunan Sodom şehrini yerle bir edeceklerini söylemişlerdi. İbrahim de bu şehirdeki iyi insanları bağışlanmalarını rica etmişti. Hz. İbrahim'in bu duası üzerine bu üçünün lideri (The Lord. Rab) Sodom'daki iyi insanların bağışlanmalarına karar verir.

Bundan sonra üç adam, Sodom'un kapısında oturmakta olan, Hz. Lut'a gelirler. Lut bu üç konuğu yerlere kadar eğilerek selâmlar ve ağırlar. Onlara mayasız ekmeğe yapar ve ziyafet çeker. Onlar da kendilerine sunulanları yer ve içerler. (Tekvin 19:3)

Trench bu eserinde (The Sky People) yukarıdaki iki örneğe benzer birçok olayı Uçandaireler ve ilgili bilgilerin ışığında yorumlamıştır. Bu nedenle kendi ifadesine göre, büyük spiritüel içeriğinin yanı sıra, İncil, Uçandairelerle ilgili kayıtların bulunduğu önemli kaynaklardan biridir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

rek Ruh ve Madde, gerekse Plânet Dergiminin eski sayılarında aktarmıştık. Trench'in de belirttiği gibi, İncil'de Uçandairelerle ilgili en güzel olay Hezekiel'in gözlemidir. Bu olay Kalde topraklarında Kebar Irmağı kıyılarındadır.

Konumuzla ilgili olmak üzere Eski Ahit'te geçen olaylardan biri de İLYA ile ilgilidir. Bu olayda İLYA bir araçla göklere çıkarılmıştır:

"Ve vâki oldu ki Rabb İlyâ'yı kasırga ile göklere çıkaracağı zaman, İlyâ ile Elişâ Gilgal'dan giderlerken, İlyâ Elişâ'ya dedi: Rica ederim burada kal, çünkü Rabb beni Betl-ele kadar gönderdi."

(II.Kırallar 2: 1,2)

Bu "kasırga" sözcüğü her iki olayda hatta bir üçüncüsünde de kullanılmıştır: O da Enoch'un bir kasırga içinde götürülmesi hikâyesidir. Bunlar "Enoch'un Kitabı"nda geçen olaylardır.

Kuşkusuz eski insanlar gördüklerini, bildiklerine (dönen bulut, ateşten bulut, kasırga vs. gibi) göre ya da bildiklerine benzeterek anlatmışlardır. Modern UFO gözlemlerinde de yaklaşımlarda ve yerden kalkışlarında kasırga değilse bile, "kuvvetli rüzgâr" ifadelerine sık sık raporlarda rastlanır.

İlyâ ile ilgili olayda dikkat edilmesi gereken başka bir önemli husus da, İlyânın alınıp göklere çıkarılacağını önceden bilmesidir. Evet, İlyâ böyle bir olayla karşılaşacağını önceden biliyordu. Günümüz modern UFO olaylarının bazılarında da gözlemci bir UFO'yla karşılaşacağını, hatta alınıp, götürüleceğini önceden bilir. Bazı olaylarda da gözlemci günlük yaşamının herhangi bir ânında (içinden gelen, örneğin telepatik bir itilimle) birden e- lindeki işini bırakarak yörenin belirli bir noktasma doğru hareket eder ve belirli bir süre sonra bir UFO'yla yakından ya da uzak- tan bir karşılaşma olur.

İlyâ ile ilgili başka bir âyette

de şunlar söylenir:

"Ve vâki oldu ki, onlar yürüyüp konuşurlarken, işte, ateşten araba ve ateşten atlar ve ikisini birden ayırdılar; ve İlyâ kasırgada göklere çıktı."

(II.Kırallar 2: 11)

İncil'in ifâdesine göre Yâkup (İshak ve Rebeka'nın oğlu) 12 İsrail kavminin de babasıdır. Esau'nu ikiz kardeşi idi. Yâkup'un da Rabbin melekleriyle birçok temasları olmuştu.

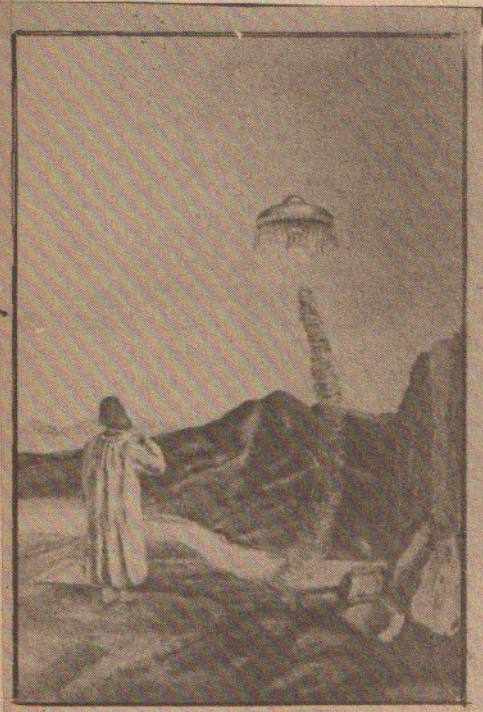
"Ve Yâkup yoluna gitti, ve Allah'ın melekleri ona rastgeldiler. Ve Yâkup onları görünce, dedi: Bu Allah'ın ordusudur ve o yerin adını "Mahana-im" olarak koydu." (Tekvin 32: 1-2)

Biraz da Yeni Ahit'ten örnekler bulmaya çalışalım. Trench'in de ifade ettiği gibi, İsa'nın doğduğu zamanda ortaya çıkan Betlehem Yıldızının esrarını şimdiye kadar hiçbir bilimadamı çözememiştir. Astronomlar o zamanda gökyüzünde öyle bir yıldızın bulunmaması gerektiği konusunda hemfikirlerdir.

"Onlar da kırâh dinleyip yollarına gittiler; ve işte şarkta gördükleri yıldız önlerince gidiyordu; çocuğun bulunduğu yere kadar gelerek üzerinde durdu. Onlar da yıldızı gördükleri zaman, taşkın sevinçle sevindiler." (Matta 2:9-10)

"The Sky People" isimli eserinde Trench şunları yazmıştı: "Dünyanın neresinde olursa olsun, Uçandaireler konusunu incelemiş olan bir kimse Bethlehem Yıldızının büyük bir anagemi olduğunu anlamıştır. Gece gözlenen parlak görünmüştür. Kaldı ki İncil'de, ilgili âyette belirtildiği gibi, "Yeni doğmuş olan çocuğun belirtildiği yere kadar onlara yol

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

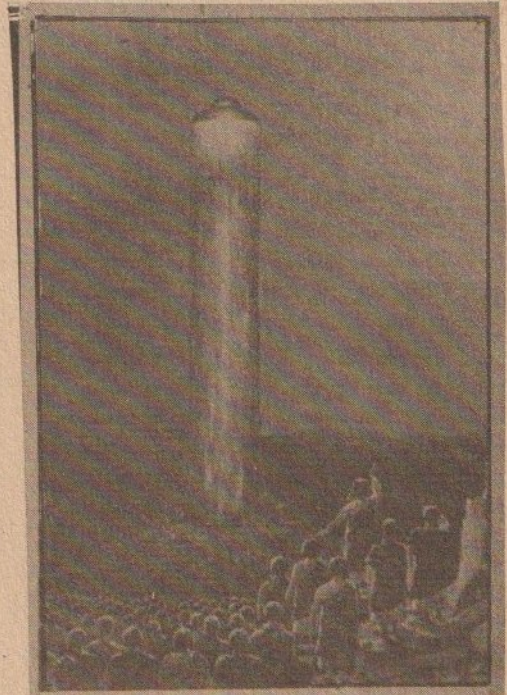
Hezekiel: Kasırga kuzeyden geldi.

Trench İncil'i bu açıdan incelemeye "Mysterious Visitors" isimli eserinde de devam etmiştir. Örneğin, Rab (The Lord) Musa'dan firavunun zulmü altında yaşamakta olan İsraililer'i Mısır topraklarından çıkarmasını istemişti. Bunun üzerine Musa, İsrail toplumunu Kızıl Denizin kıyılarına götürdü ve oralarda bir süre dolandırdı.

"Ve gündüzün ve geceleyn yürüsünler diye,Rabb onlara yol göstermek için, gündüzün bulut direğinde ve geceleyn onlara ışık vermek için, ateş direğinde, önlerinde gidiyordu; gündüzün bulut direği ve geceleyn ateş direği kavmin önünden ayrılmadı." (Çıkış 13: 21 - 22)

Bu ışıklı direk (sütun) gece gündüz İsraililer'e yol gösterdi ve onları korudu.

"Ve Rabb Sina Dağı üzerine,

Musa, İsraililere, Tanrı Sina Dağına geldiği zaman rehberlik ediyor.

dağın tepesine indi. Ve Rabb Musa'yı dağın tepesine çağırdı, Musa da çıktı." (Çıkış 19:20)

Günümüz UFO gözlem ve tanımlamalarını anımsatan daha belirgin ipuçları bundan sonraki ayetlerde bulunuyor. Hatırlayacağınız gibi bugünkü UFO gözlemleriyle ilgili tanımlardan da biliyoruz ki, havalanmakta olan bir UFO'nun çok yakınında bulunan gözlemcilerin pekçoğu küçüksenmeyecek rahatsızlıklar ve bazen de ölümle karşılaşmışlardır Buna benzer olarak Hezekiel'le ilgili bir ayette şunlar anlatılmaktadır:

"Ve baktım, ve işte, şimalden buran yeli, durmadan ateş çıkaran büyük bir bulut geliyordu, çevresinde parlıltı ve ortasında,sanki ateş ortasında ışıldayan maden."(Hezekil 1:4)

Hezekiel'in gözleminin ayrıntılarını ge-

göstermiş ve orada durmuştu."Bu uzay aracının hareketi İsraililer'e çölde yol gösteren buluttan sütun" (bulut direk) hatırlatmıyor mu?"

Şimdi de John. James. Petrus'labirlikte dağa çıkan Hz. İsa'nın onların gözleri önünde nasıl değişime uğradığını görelim:

"İsa 6 gün sonra Petrus, Yakup ve kardeşi Yuhanna'yı yanına aldı ve onları ayrıca yüksek bir dağa çıkardı. Ve onların önünde heyeti değişildi; yüzü güneş gibi parladı, ve esvabı ışık gibi ak oldu. Ve işte onlara Musa ve İlya göründüler; İsa ile konuşuyorlardı. (Matta 17: 1 - 3)

İsa'nın göğe yükselişiyle ilgili olarak, İlya, Enoch ve öteki (İncil'de geçen) varlıkları alıp götüren "kasırga"yı düşünemez miyiz? Niçin o da bir uzay aracıyla yukarı alınmış olmasın?

St.Petrus'un gözleminin İncil'de anlatıldığı şekliyle ruhsal bir fenomen olduğu yolunda yorumlar yapılabilir. Bununla birlikte modern UFO olaylarına benzeyen yanları da yok değil....

"Ertesi gün onlar yolculuk ederek şehre yaklaşırken, altın-

cı saat sularında Petrus dua etmek için dama çıktı ve pek acıkıp, yemek istedi; ve yemeği hazır ederlerken, üzerine bir vecit hâli geldi; göğü açılmış ve büyük çarşafa benzer bir kabin dört köşesinden asılı olarak yer yer üzerine indığını gördü; içinde her türlü dört ayaklı ve yerde sürünen hayvanlar ve göğün kuşları vardı. Ve ona bir ses geldi: 'Petrus, kalk; boğazla da ye.' Fakat Petrus dedi: 'Haşâ ya Rabb! Zira ben asla bayağı ve murdar şey yemedim.' Yine ikinci defa kendisine ses geldi: 'Allah'ın temizlediği şeyleri sen bayağı etme.' Ve bu üç kere vâki oldu ve kap hemen göğe alındı." (Resullerin işleri 10: 9 - 16)

Trans hâlindeyken aldığı bu vizyonu Petrus tüm ırklarda bulunan insanların Hristiyan olabilecekleri şeklinde yorumlamıştır.

KAYNAKLAR:

Le Poer Trench, The Sky People
Le Poer Trench, Mysterious Visitors

İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi

P.D. OUSPENSKY

"İnsanın bir makine olduğu ne anlama gelir?

Kendi içinde veya dışında bağımsız hareketleri olmadığı anlamına gelir. İnsan dış tesirler veya etkilerle harekete geçen bir makinedir. Bütün hareketleri, eylemleri, sözleri, düşünceleri, duyguları ve ruhsal durumlar dış tesirler tarafından meydana getirilir. Kendi başına, geçmiş tecrübelerinin, hatıralarının belirli bir birikimiyle ve bir miktar yedek enerjiyle, yalnızca bir otomattır."

Yeni çıktı, okuyunuz. Fiyatı: 750 TL. Ruh ve Madde Yayınları.

Herşeyi Gören Gözler

Avustralya Yerlileri Gayet Kuvvetli Duygulara Sahiptirler

Avustralya'nın 9 milyon nüfusu vardır. Bunun 80 bin'ini yerliler teşkil eder. (*) Taş devrinde yaşamış Nomade'ların torunları olan bu yerliler, beyazların geliş tarihi olan 1788 yılına kadar kıtanın hâkimi olmuşlardır. Kendileri dünyanın en eski ırklarından birine mensupturlar. Ben onların arasında büyüdüm. Tanığı olduğum olağanüstü kabiliyetlerine, sezîş kuvvetlerine, görme ve koku alma duygularındaki üstün keskinliğe şaşkınlığım hâlâ geçmemiştir. Esmer olan derileri çikolata rengine çalmaktadır. Saçları ya dalgalı veya kıvrıktır. Ağızları büyük, burunları geniş ve basık, amları açıktır. Boyları, Avustralya'lı beyazların ortalama boylarından biraz daha kısadır. Aslen balıkçı ve avcı olan bu yerliler tok iken dinlenmekte, midelerinde açlık ıstırapı belirmediği zaman avlanmaktadırlar. Bu harika buluculuğu, ekmeğe müsait toprağı olmayan, vahşi köpeklerden başka ehlileşirmeye elverişli hiçbir hayvanı bulunmayan, sert bir ülkede gerçekleştirmişlerdir.

Bu yerlilerden bazıları bugün, Avustralya'nın sömürgeleştirilmiş bölgelerinde kendilerine ayrılmış olan arazide yaşamaktadırlar. Birçokları, madenleştikten sonra bu tabii niteliklerini kaybetmişlerdir. Fakat, Avustralya'nın çok az imar görmüş kuzey bölgelerinde oturan 30 bin yerli, henüz pek az medenileşmiş olup, diğerlerinden farklıdır. Bunlar, beyazların yaşayamayacağı sıcak çöllerde hayatlarını sürdürebilmişlerdir. Bu yerliler, içinden geçilmesi çok zor olan çalılıklar

da, beyazların göremediği hayvan izlerini bulmaya kabiliyetlidirler.

Polis, katillerin izlenmesinde veya sıl fundalıklar arasında kaybolan kimselerin araştırmalarında sık sık yerlileri kullanarak, onların bu harika koku alma niteliğinden yararlanmaktadır.

Yeni Gal'in güney bilgesinden 4 yaşlarında bir kız çocuğu, başını alıp evden kaçmıştı. Annesi ile babası, bütün gün, atlı ve yaya 40 kişiyi bulan komşuları ile birlikte, boş yere kızlarını arayıp durdular. Kızın babası, 60 km. uzakta bulunan polise telefon ederek, onların emrinde çalışan ve kara hafiyeye adı verilen yerlinin yardımını diledi. Yerli, şafaktan az önce çağırılan yere geldi. Araştırmalarında kendisine yol gösterebilecek şartların bulunmadığı görülmekte idi. Zira, tam yaz ortasında bulunuluyordu. Sıcaktan kupkuru kesilmiş olan toprakta hiçbir iz mevcut değildi. Yerli evin çevresinde birçok defa döndü. Bu dönüşlerin her birinde evden biraz daha uzaklaşıyordu. Sonra, vakit geçirmeden doğruca ileri fırladı. Saatlerce, kendisinden başka hiç kimsenin sezemediği muhayyel bir izi takip etti. Etrafta ezilmiş bir yaprak, kırılmış bir çomak, yerinden oynamış bir çakıl araştırıyordu. Bazı anlar koşarak ilerliyor, bazen de koyun gibi dört ayak üzerinde yürüyordu. Çakıllı bir arazide iki defa, yalnız kendisinin görebildiği izi kaybetti. İkinci vakti, küçük kızı yorgunluktan bitkin bir halde, yıkılmış bir ağaç kütüğünün yanında uyurken buldu. Bu durum karşısında yerli, hemen hemen kızın annesi ile babası kadar mutluluk içinde görünüyordu. Çünkü yerliler çok âlice nap insanlardır. Kayıp bir

kimseyi ararlarken güçlerini son haddine kadar tüketir ve aradıklarını bulunca da, sevinçten ağlayacak kadar duygulanırlar. Bu yarı vahşi halk, bu müstesna kabiliyeti, varlıklarını sürdürebilmek için giriştikleri savaşın tabii sonucu olarak kazanmıştır. Sıcak iklim, gıdalarını saklamaya imkân bırakmadığı için, yerliler avlarını hemen hemen günlük olarak yakalamak zorunda kalırlar. Attıklarının kesin olarak hedefe isabet etmesi için, avlarından 50 metreden fazla uzakta olmamaları gerekir. Onun için avlarını çok yakından sıkıştırmaları şarttır. Örneğin, kanguru'nunki gibi bir iz buldukları vakit, bundan hayvanın hızına, yaşına, boyuna, sağlık durumuna dair, izleme sırasında kendilerine yardımcı dokunabilecek olan bütün bilgileri çıkarmak zorundadırlar.

Kayıp üç adamı aramaya giden bir grubun başındaki kara hafiyeye, yol alırken, yollarda kaybolmak üzere bulunan o kimseler arasında, uzaktan bir çeşit radyo röportajı yapıyor demekten başka ne düşünülebilir?

İleri sürülen tahminler arasında en hayret edilecek doğrulukla yapılanı, bu üç adamdan birinin sol omuzunda bir tüfek taşıdığına ve yolda giderken yabancı bir hindi vurduğuna dair olanı idi. Yerli, bu inanca aşağıdaki müşahedelere dayanarak ulaşmıştı:

1) Tüfek sol omuzda bulunduğu zaman, sağ ayakla ilerlenir.

2) Ot ve çalıların kopmasına, atılan mermilerin sebep olabileceği hiç su götürmez.

3) Ateş edildiği zaman düşen birkaç tüp yabancı hindisi avlandığını ortaya koymuştur.

Tecrübeli yerlinin bulunduğu bütün bu alametler, tecrübesi olmayan beyazların gözlerine bile çarpmamıştı.

Maden çıkarılan eski bir şehrin sınırında, Jack le Fou adında kimsesiz bir adam yaşamakta idi. Kendisi zaman zaman kayboluyordu. Bu kaybolmalardan birinde polis, onun iki gün boş yere aradığı izini bulamayınca, kara hafiyelere baş vurdu. Kırdı, haftalar boyunca yürünerek birbirine karışmış yüz-

lerce ayak izinden başka bir şey göze çarpmıyordu. Bu izlerden bazıları araştırmacıların, bazıları da bizzat Jack'in günlük gidiş gelişlerinden meydana gelmişti. İki kara hafiyeye, kestirdikleri izlerin Jack'in en taze ayak izleri olup olmadığına kısa bir tereddüt geçirdikten sonra, ok gibi ileri fırladı. Birkaç kilometre gittikten sonra yerlilerden biri:

Aradığımız adam hasta imiş, dedi.

Polisler: Yani sarhoş olduğunu mu söylemek istiyorsun? diye sordular.

Öteki hafiyeye:

Sarhoş değil hasta, diye direndi.

Yerliler yarım saat sonra, terk edilmiş bir maden kuyusunu göstererek:

Aradığımız adam orada, dediler.

Yapılan otopside, kimsesiz ihtiyarın ölüm yolculuğuna çıktığı vakit sarhoş değil, gerçekten son derece hasta olduğu meydana çıktı. Acaba kara hafiyeler bunu nasıl anlayabilmişlerdi? Bunun nedeni, onların çocukluklarından beri, sağlığı yerinde bir adamla hasta bir kimsenin hareketleri arasındaki ayrılığa dikkat etmiş olmaları idi. Yerlilerin bu anlayışlılığından, bir şehrin kalabalık yollarında dahi yararlanılabilmektedir.

Adamın biri, Queensland'daki altın madeni ocağına ait bir kampta hırsızlık yapmıştı. Bu yerlilerden birisi kaçmış olan hırsız izlerken, patlayan bir yağmur ve fırtına, bütün ayak izlerini ortadan kaldırmıştı. Aynı yerli, on gün geçtikten sonra aynı ayak izleri postahanenin önüne kadar meydana çıkardı. Şaşılacak bir kesinlikle izleri, tozlu yollardaki binlerce ayak izi arasından izliyor ve polisleri hırsızın uğradığı birçok yerlere götürüyordu. Nihayet gösterdiği bir otelde hırsız yakaladılar.

Büyükbabam bana, çocukluğunda tanıdığı olduğu muhteşem bir av partisini anlatmıştı:

Bu avda iki yerli, emeus denilen büyük, koşucu kuşlardan birini yaralamış. Hayvanı bir kilometre kadar izledikten sonra, büyük, düz bir kayanın önüne gelmişler. Orada ayak

izleri kaybolur gibi olmuş. Büyükbabamın, ne yapacakları hususundaki şaşkın bakışları arasında, yerliler dizleri üzerinde yürümeye ve kayayı üflemeğe başladılar. Zaman zaman bu üflemeğe devam ederek kayadan kurtulup tekrar yürüyüşe geçmişler. Açıkladıklarına göre, hayvan kayayı aşarken bazı küçük yosun parçaları kaldırmıştır. Nitekim gösterdikleri bir noktayı üfledikleri vakit, büyükbabam oradan binlerce küçük yosun parçasının uçtuğunu görmüş. Emeus'un ayak izlerini bu tarzda, kayanın üzerinde 50 metre izledikten sonra uygun araziye çıkıp eskisi gibi izlemelerine devam etmiş ve nihayet hayvanı, bedeni mermilerle delik deşik bir halde, boylu boyuna yere serilmiş olarak bulmuşlar.

Bazı beyazların iddiasına göre, tabiat yerlileri bu müstesna nitelikte mükâfatlandırmıştır. Fakat, onları yakından inceleyen bir hekim, yerlilerdeki görüş ve anlayış keskinliğinin beyazlarınkinden daha üstün olmadığını söylemektedir. Yalnız, onlar bu niteliklerini iyi kullanmaktadır.

Onlardaki koku alma niteliği, hiç şüphesiz çok keskindir. Ben öye yerliler bilirim ki, bunlar 1500 metre uzaklıktan, bir kampta

yakılan ateşin odununun kokusunu, içilen tütünün veya bir atın terinin kokusunu duyarlar.

Fakat, kara hafiyelerin gözünden kaçan firariler de yok değildir.

Avustralya'nın kanun dışı ilân ettiği ünlü Roy Governor, Güney Yeni Gal polisi'ne bağlı hafiyelerden Alec Riley karşısında yenildiğini, bizzat itiraf etmiştir. Governor, güney batının vahşi bölgelerinde kendine bir barınak aramakta idi. Kendisi dâhiyane, kurnaz, tepeden turnağa silahlı bir yerli idi. İzini kaybetmek için ayaklarına koyun postu sarar, yerlerde yuvarlanır ve gerektiği vakit yine normal yürümeye başlardı. Ağillara akar suları izleyerek gider ve öteki yakaya geçmeye niyetli imiş gibi sulara dalardı. Fakat, öte yakaya geçeceği yerde bir ağacın üzerine sıçrar, daldan dala geçerek başka bir ağaca atlar, böylece 50 metre ilerledikten sonra tekrar yere inerdi. Bu sırada, pek tabii olarak yerde Riley'e yarayacak hiçbir iz bırakmamış olurdu. Bununla beraber hafiye ve polisler, her akşam Governor'un taze izleri üzerinde kamp kurarlardı. Fakat, sonunda yakayı ele vermektan kurtulamadı. (Selection)

(*) Bu rakamlar 1956 yılına aittir.

Ruhçuluğa Göre Kur'an Öğretisi

• Sadi ÇAYCI •

Ruhçuluğun insanlığa getirdiği geliştirici, uyandırıcı ve şuurlandırıcı bilgilerinin ışığında ortaya konulmuş olan RUHÇULUK REALİTESİNİN Kur'an Öğretisi'ne göre ne anlam ifade ettiğini ayetlere dayanarak açıklayan bu eser kendi türünde eşsizdir.

Kur'an Öğretisinin Ruhçuluk bilgileriyle açıklanması ona bağlı tekâmül sürecini hızlandırmaktadır. Herkese hediye edebileceğiniz bu kitabı yayınlamaktan büyük sevinç duyuyoruz.

Fiyatı: KDV dahil 1000 TL'dir.

Ruh ve Madde Yayınları

Yerinden Hoplayan Kitap

Diana ENGLAND

1923 yılının kışında annemlerle birlikte San Pablo Kasabasıyla Pinole, Calif. arasında bir çiftlikte bulunuyordum. O yıl 8 yaşındaydım ve fena halde üşümüş bulunuyordum. Elde bulunan iyileştirici yöntemler rahatsızlığımın giderilmesine yardımcı olmuyordu. Aslında, iyileşmek bir yana, gitgide kötüleşiyordum. Nihayet annem çaresizlik içinde doktora telefon etmeye karar verdi. Doktor rahatsızlığımı pek ciddiye almayarak, ayrıca iki doğuma gideceğini belirterek gelmek istememişti.

"Doktor gelemezmiş." dedi annem ahizeyi telefonun üzerine bırakırken.

O gün akşam üzerine doğru yüzümün harareti endişe verecek kadar artmış, soluk almakta güçlük çekmeye başlamıştım. Boğazım da o kadar fenaydı ki su içmekte bile zorluk çekiyordum. Annem iyice meraklanmaya başlamıştı ama doktoru tekrar aramaya da cesaret edemiyordu.

Ben ateşler içinde kıvrılırken bir yandan da gözümün ucuyla anneme bakıyordum. Merak ve çaresizlik içinde kaşları iyice çatılmıştı. Bir ara kendisini

sanki tüm gücünü kuvvetini yitirmiş gibi koltuğa bıraktı. Bu sırada raftan bir kitap, açık olarak yere düştü. Annemin gözleri isteksiz isteksiz, "Ne düşünüyorsun be kitap?" dercesine kitaba yönelmişti. Sonra birden gözleri parladı, yerinden kalkarak masanın üzerinde hâlâ açık olarak duran kitaba eğildi. Açık olan sayfada benim rahatsızlığım ile ilgili belirtiler yazılıydı. "İşte burada senin hastalığın aynen yazılı." diye bağırımdan kendini alamadı. Açıklamaların bulunduğu sayfanın başlığını okudu: DİFTERİ.

Bu defa annem hiç çekinmeden titrek ellerle telefonun ahizesini kaldırdı ve numarayı çevirdi. Doktora kitaptan hastalığım belirtilerini bir solukta okuyuverdi. Bu defa doktor ciddiye almıştı. Ve ben doktorun müdahâlesiyle kısa zamanda iyileşme yoluna gitmiştim.

O kitap hangi nedenle ve nasıl, olduğu yerden hoplayıp masanın üzerine düşmüş ve benim rahatsızlığım ile ilgili sayfasını adeta anneme gösterircesine açmıştı, hâlâ düşünmekten kendimi alamam. (FATE'den)

HİMAYE EDEN EL

By John Gorrie

1956 Yılıının bir sabahında, yaklaşık saat 06.30' da işe gitmek için arabaya yetişmek üzere yoldaydım. Harder Caddesinin köşesi ve Misyon Bulvarına geldiğimde ışık kırmızıydı. Bu nedenle sinyalin değişmesini bekleyecek ve karşıya geçecektim. Misyon Bulvarında sadece bir araba vardı. O' da bir blok ötedeydi. Yeşil ışık yandığında Misyon Bulvarından karşıya geçmek üzere, kaldırımın kenar taşından adımımı attım. Fakat, ilerlemek mümkün olmadı. Sanki bir el beni göğsümden tutup engellemiş geri döndürmüştü. Kımıldamak mümkün değildi. Adım atmadan bekledim. Araba kırmızı ışıkta geçti. Eğer karşıya geçebilseydim, otomobil kesinlikle bana kavşaktan vuracaktı. Araba sürünerek geçerken, içinde sadece bir adam olduğunu ve çok korkmuş görüldüğünü müşahade ettim. Az bir şey gittikten sonra durabildi. Duramadığı için onunla beraber ben de üzülmiştim.

Fakat, aynı zamanda, kavşaktan karşıya geçmemi engellediği için, Allah'a müteşekkirim.

Aynı akşam eve dönerken, benzin istasyonundaki köşede durdum ve hadiseyle

Devamı S. 48'de

iki haftadan önce uyarı

Margaret GERHARD

7 Ekim 1979 sabaha doğru 4 sularında korkunç bir rüyadan çıkarak uyanımdım. Yatağın içinde oturdum ve ellerimi islatan gözyaşlarımı hissetmeye başladım. Kocam Steve de uyanmıştı. Derin iç çekişlerimi duymuş ve ışığı yakmıştı. Beni rahatlatmaya çalıştı.

Terden bütün vücudum sırlıslılandı. Kalbim çarpıyor, tüm vücudum tepeden tırnağa tıril tıril titriyordu.

"Mattie'ydi." diye konuştum. "Ölmüş, öldürülmüş."

"Hayır, hayır." diye Steve teskin etmeye çalıştı. "O sadece bir rüya. Bir şey yok. Birkaç derin nefes al ve bana baştan anlat bakalım gördüklerini."

Steve elime birkaç tane kağıt mendil tutuştururken ben de kardeşim Mattie

Hoogland'la ilgili berbat rüyayı anlatmaya başladım. Başından sonuna kadar olduğu gibi anlattıktan sonra, öteki kardeşimin mutfağına girerken, "Tüm hata benim, hep benim yüzümden oldu." dediğini de ilave etmeyi unutmamıştım.

"Merak etme." dedi yine Steve, "O sadece bir rüya. Sabahleyin bir şeyin kalmayacak. Artık uyumaya çalış bakalım."

Sonunda yatağın içine tekrar kaydım. Rüyanın sahneleri bir süre gözümün önünden gitmedi, neyse ki bir süre sonra dalmışım.

Aradan iki hafta sessiz sakin geçiverdi. 21 Ekim'de yine sabaha doğru 01.45'de telefon sesiyle uyandırıldık. Hattın öteki ucundaki habam kederli bir sesle, "Mattie öldürüldü.. hemen bize gel." diyordu.

Acele giyinerek Steve'le birlikte şehir dışında bulunan babamın evine sürdük arabamızı. Biz gelene kadar benden gayrı altı kız kardeşimle altı erkek kardeşim babamın evinin mutfağını doldurmuşlardı bile. Sonra babam olup bitenleri anlatarak, Mark ve Mattie de dahil olmak üzere birkaç kardeşimin komşu çiftlikte gündüzün biraz çalışmış olduklarını, iş bittikten sonra bir duş alarak bir partiye gittiklerini, geç saatlere doğru Mattie'nin eve dönmek istediğini, Mark'ın partide bir süre daha kalmak istediğini,

SPIRIT

AKTÜALİTE

bu nedenle Mattie'nin yürümek zorunda kaldığını fakat birkaç dakika sonra yolun en ıssız bölümü olan mezarlığın yanından geçerken bilinmeyen bir kimse tarafından ateş edilerek öldürüldüğünü belirtti.

Babam olayın hikâyesini henüz bitirmişti ki Mark geldi. Ağlayarak ve gözlerini oğuşturarak, "Hep benim yüzümden oldu." diyordu. "Mattie'yi ben partiye götürmeseydim, çocuğun başına bunlar gelmeyecekti."

Kederli kalabalığın içinde bir ara Steve ile göz göze geldik. Yanıma gelerek bana sarıldı, "Bilfiyorum." dedi. Eminim ki o anda gördüğüm rüyayı düşündüğümü biliyordu. Nasıl olduysa, ruhsal olarak iki hafta önce Mattie'nin ölümünü bilmiştik.

Sabahın kalan saatleri gün ağarana kadar çıkıncık sesleri arasında geçti. Beni o kadar etkilemişti ki, sanki başka bir dünyada gibiydim. Böyle bir olayla o zamana kadar ilk olarak karşılaşmış oldum. Eminim ki nasıl olduysa oldu, Mattie'nin ruhu ya da şuuru o gece bana geldi, iki hafta sonra öleceğini rüya şeklinde bildirdi. (FATE'den)

Spiritüel Yorum

Mehmet SANCAR

Kendini Bilmekde Duygusal Zararlıdır

— Kendini bilme, çabasıız olmaz,olamaz. Mekanik çabalar ise, geliştirici değildir.

".....Madde, hiç bir zaman sizin müteal şahsiyetinizin müessiriyeti altında bütünlüğünü muhafaza edemez. Onun cevheri,sizin cevherinizle beslenmedikçe var olamaz. Bu, muayyen bir buutun, muayyen bir sistemi içerisinde câri olan husustur. Böyle olunca, müteal şahsiyetiniz, derunî şuurunun dışında, ancak enkarnasyon kanununun temin ettiği şuurda mahpustur. İşte aranızdaki "set", sizin ulvî şahsiyetinize ulaşmanıza engel olan şuur sathınızdır. Tekâmülün bir diğer mânâsı da, bu şuur sathını meydana getiren kütlelerin kalmılığının gitgide incelmeye, zarlasmasıdır. Neden, "Önünde perde olduğu halde, o tarafı, bu taraf gibi bilir." demiştik. İşte, müteal iman budur. Kalın şuur sathına rağmen, derin şuurunun en uçları, cevherine en yakın olanları ve Yaratana'nın bilmesidir. Bunun için pratik hayatınızda yapacağınız murâkabeniz, şuur sathının törpülenmesi,inceltilmesi, temizlenmesi tarzında olmalıdır....."

(S.C. 22/99, 100)

Sâdik Dostlarımız'ın, müteal şahsiyetimiz, yani asıl Kendimiz için tanıtım ve önerileri böyle.... Bu sözlerden anlaşılıyor ki, müteal şahsiyetimizin tesirleri altında, maddenin madde olarak kalabilmesi, ancak müteal şahsiyetimizin cevheri tarafından beslenmesi

ile mümkündür. Yani süptil tesirlerin, kabalaştırılarak maddeye ulaştırılması demektir bu.... Maddeyi bütün halde tutan,müteal şahsiyetimizin cevherinin besleyici etkisi olduğuna göre, maddenin kendisini tanımak, bunu tanımaktır. Hz. Muhammedin : "Ya Rab-bi! Bana, eşyanın hakikatini göster!" yakarışının esasında, bu hikmet gizlidir herhalde.... Eşyayı ayakta tutan, bizim kendi cevherimiz ise; eşyayı, yani maddeyi tanımak gerekir... Müteal şahsiyetimiz, enkarnasyon kanununun temin ettiği dar şuurumuzda, bu yüzden mahpustur. Maddeyi tanımak, bu mahpusluğu, yavaş yavaş kaldıracaktır. Fakat maddeyi tanımak, her şeyin maddeden ibâret olmadığı idrâkini elde etmekle mümkündür....

Şuur; aydınlık veren, yolumuza ışık tutan amelî bilgiler demektir...

Maddeyi tanımaya, objelerle ilişki kurma deniyor ki, örneğin, hem bedenimizi oluşturan, hem dışımızda ve hem de evrenimizde bulunan bütün objeler, tüm maddeler, bilgi alanımız içerisinde. Doğa yasalarıyla münâsebetli maddeyi tanıyoruz... Fakat, evren yasalarıyla, İ.İ.K. ile ilgili maddeyi tanımıyoruz... Kendimizle aramızdaki set, şuurumuzu örten örtü, budur... Bu da kupkuru bilgi demek değildir: Deneyerek, izleyerek, ya-

Kendini bilme, sayısız çabalara, sayısız hâletlerin kazancıdır.

Kendini bilmede, öfke, kin, nefret, alınganlık gibi duygusalıkların yeri yoktur: Geriletir, yaşlatır, geciktirir kişiyi...

şayarak elde ettiğimiz fiilî bilgilerdir. Bunun için, "Bunca maddeyi, bu kadar objeyi nasıl tanıyacağız?!" korkusuna kapılmamak gerek. Çünkü önce maddeyi, bulunduğumuz seviyenin üstünden seyretmeyi denemeliyiz... Bu başarılmıca, herhalde gerisi kolay olmalıdır...

Rüzgârın önüne katılmış yaprak gibi sürüklenmek başkadır...

Attığımız her adımı bilerek, denetleyerek yaşamak başkadır...

Biri otomatizmayı, makina gibi işleyişi temsil eder...

Diğeri, otomatizmanın üstüne çıkma çabalarıyla yaşamadır....

— *Öfke, nefret, kin, intikam, düşmanlık, alınganlık gibi menfi duygularımızın da kontrol altına alınması gerekir.*

Şu âna kadar sarfettiğimiz sözlerden, iki "kendimiz" olduğu anlaşılıyor: Birincisi, maddesel bedenimizin oluşturduğu bencil kendimiz... İkincisiyse, ulaşmamız, fark etmemiz, idrak etmemiz, tefrik etmemiz gereken, asıl ve değişmez olan kendimizdir. Yani buraya kadar anlatmaya çalıştığımız kendimiz: Yüksek Ben'imiz, müteal şahsiyetimiz gibi BEN'imizdir.

"Kendini bil!" çağrısına konu olan asıl Kendimizi, örtün, birinci ve bencil olan kendimizdir.

İkincisinin kararlı, yüksek şahsiyeti yanında, birincisinin, bir ânı bir ânına uymaz! Sürekli değişken; iç ve dış etkenlerden hemen ve her zaman etkilenen; bencil, kararsız bir haldedir... Bu yüzden sayısız "ben"lere sahiptir!...

Örneğin, öfkeli ben, alıngan ben'e

benzemez!... Kızgın ben, yumuşak ben'e hiç benmez!... Nefret dolu ben, sevgi dolu ben'in semtine bile uğrayamaz!...

Bu örnekleri hepimiz, kendi özelliklerimize göre sayıp çoğaltabiliriz.. Ve sayısız ben'lerimizi görebiliriz...

İşte, asıl kendimizi örtün örtü, bu sayısız ben'lerimizin oluşturduğu örtüdür. Bu örtüyü, teker teker tanıyıp kaldırmadıkça; asıl kendimizden habersiz yaşar gideriz. Tabii gerçek yaşamak buyusa?!

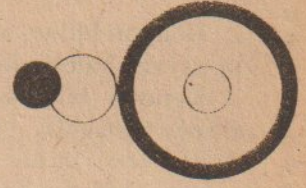
Menfi duygularımızın âmili, geri tesirlere zebun bir halde yaşayışımızdır... Ve çok ilkel değer yargılarımızdır. Örneğin, "Sen bana nasıl küfredersin?!" deyip, adamın suratına patlatmak gibi... Namus, şeref, iffet, haysiyet, onur gibi insanlık kavramlarımız, çok ilkel anlayışlara dayalı değer yargılarımızdır... Ve hepsi de "İzzet-i Nefis" dediğimiz egomuza dayanır...

İzzet-i nefis yahut izzetli nefis, aslında, kıymetli, değerli nefis, yani ruh anlamında; "Değerli Kendimiz" anlamında bir deyimdir. Nitekim tasavvufta geçen nefis-i emmâre, aşırı zorlayıcı, insanı kötülüğe itici nefis olarak bilinir... Birisi o bize, ağır bir söz söyledi, menfi bir davranışta bulundu, diye, bizim menfi fiillerimize hedef oluyorsa; kendi adına (sözüm ona) kendini korumak için menfi hareketlere, bizi iten izzet-i nefis yahut izzetli nefis, ne biçim bir izzetin kendisidir ki, bizim başımızı daima derde sokar, belâya sokar?!

Bu kadar geri seviyeli tesirlerin adamı olan bize, elbet yüksek seviyeli tesirler ulaşmaz. Bize bir yardımda bulunamaz. Çünkü birbirine denk iki tesir, bir birini çeker, birbirine adapte olurlar. Örneğin, diyapazon olayını hatırlayalım: Bir oda içerisinde bulunan, aynı özellikleri taşıyan iki diyapazondan biri titreştirilirse, diğeri de aynı şekilde, kendisine hiç dokunulmadığı halde, titreşime geçer... Herhalde bu fiziksel olay, bir evren ilkesinin simgesi olmalıdır ki,

Devamı S. 30'da.

Partiküllerin Şuuru

* Georges MORRANNIER'den
Çeviren: Yavuz KESKİN

• Bu "tebliğ", -daha önce de sağladığı ve birçok kitapta yayımlandığı diğer tebliğler gibi- Bayan Jeanne Morrannier'ye oğlu George tarafından "ilham yoluyla" yazdırılmıştır. Çağdaş fizik alanındaki hızlı gelişmelerle ilgilenen spiriüalistler arasında çok tartışılmakta olan bir sorunu konu edinmektedir.

Bu yazıda, ne tebliğin ruhsal mahreci hakkında ihtimaller öne sürerek uzun uzadıya yorumlara girilmekte, ne de Bayan Morrannier'nin şuuraltının olay üzerindeki muhtemel etki payı tartışılmaktadır. Mevcut hâliyle tebliğ, -az veya çok basit veya karmaşık kökeninin insanda uyandırabileceği kanaat dikkate alınmadan- irdelenip değerlendirilmesi gereken bir içsel değere ve teorik tutarlığa sahip bulunmaktadır. Tahlil etmeyi ve üzerinde düşünmeyi okura bırakıyoruz. •

(A. D.)

Maddenin bir dış yüzü, bir de iç yüzü vardır diyen Peder Teilhard de Chardin haklıymış; onun da belirttiği gibi, madde, yaygın bir psişe ile bir araya gelip ilişki içine girmiş durumdadır.

Yaşam süreleri çok kısa olan pek basit (élémentaire) partiküller dışında kalan diğer tüm atom unsurları birer ruhsal öğeye, yani onların faaliyetlerini yöneten birer ruhsal enerji quantum'una(1) sahiptirler. Maddeye özgü her dalga ile -partikül seviyesindeki tüm karşılıklı etkileşimleri düzene koyan- ruhsal kökenli bir diğer dalga bir araya gelip ortaklaşa faaliyet içine girmektedir. Maddeyi oluşturan karşılıklı ilişkiler ağı (bootstrap) ruhsal dalgalar tarafından yönetilmektedir.

Bir kısım araştırmacı elektron'daki (2) ruhsal gücü keşfetmiştir. Bu, son derece önemli bir şeydir, ama unutmayalım ki elektron da bir madde taşıyıcısıdır.

Bir kısım başka araştırmacı ise nötrino'daki(3) ruhsal güç ile yüz yüze gelmişlerdir. Bu da önemli bir şeydir. Ama yine unutmayalım ki, nötrino da bir madde taşıyıcısıdır.

Bugün Fransa'da (ve başka ülkelerde), ruhsal gücün, partiküllerin karşılıklı ilişkileri üzerindeki hayret uyandırıcı etkisini su yüzüne çıkarmış olan foton'larla (4) ilgili olağanüstü bir deney üzerinde çalışılmaktadır. Einstein - Podolsky - Rosen paradoksuna (aykırı düşünce) ilişkin deneyden söz etmek istiyorum. Bu deneyde, ışıktan daha sür'atli bir enformasyonun, karşılıklı ilişki içindeki foton çiftlerine, bu ilişkilerini birbirlerinden uzak kaldıkları takdirde de devam ettirme imkânını sağladığını ortaya koymuştur. Bu ışık-üstü nitelikli enformasyon, ruhsal bir güç vasıtasıyla taşınmaktadır.

Demek ki foton'lar da birer madde ve ruhsal güç taşıyıcılarıdır.

Şu anda modern bilim, âlemi başka bir anlamda ele alan değişik bir görüşü, değişik bir tip anlayışını benimsemiş, her zerrede mevcut bulunan kozmik bir kudreti, yani insanların Tanrı diye adlandırdıkları dalgalanmalı ve kantik (quanta'ya değin) bir ruhsal gücü anlama ve kavrama yolunda son derece önemli bir adım atmaktadır. Bu gücün oluşturduğu alan, Einstein'ın, ardında koştuğu birlik ve teklik alanıdır, yani bildiğimiz ve tanıdığımız tüm dalgaların bir bütün halinde birleştikleri alandır. Madde quanta'sı (5) ile bir araya gelip ilişki içine giren her ruhsal güç quantum'u işte bu alandan kaynaklanmaktadır.

Yaşamını Öta-âlemde de sonsuzluklar boyunca sürdürmeye devam eden ölümsüz bedenimiz, hücrelerimizdeki A.D.N. moleküllerinin maddî partikülleri ile bir araya gelip ilişki içine girmiş olan sayılamayacak kadar çok sayıdaki ruhsal quanta'dan oluşmaktadır. Bu ruhsal quanta'ların bir teki bile başka bir yere (antiteye) katılmak veya özgürce yaşamak üzere ayrılıp gidememektedir. Spiritüel beden (astral beden) fizik ölüm anında bütün halinde serbestleşmektedir. Bu beden ile fizik beden arasında tam bir benzerlik mevcuttur. Birlikte teşekkül etmiş olan her iki beden, fizik bedenin dünyasal rolünün sona ermesiyle birlikte birbirlerinden ayrılmaktadırlar. Spiritüel bedenin yapısı dalga-ruhsal güç quanta'sı şeklindeki düaliteden, fizik bedenin organik maddesi ise dalga - cisimcik (corpuscule) düalitesinden oluşmaktadır.

Beşeri trinite'nin diğer ögesi olan ruh tamamen farklı bir şeydir. Ruh, frekans yüzdesi en alt seviyeye indirilmiş Tanrı katına özgü ruhsal güç quanta'larından meydana gelmiştir. Ruh hep ayrı durumda düşünülmektedir, oysa spiritüel bedenden ayrılamaz niteliklidir. Kendisini sınırlayacak, içine alacak ve etrafa saçılmasını engelleyecek bir dayanığa muhakkak surette ihtiyacı vardır, onun. Dalgalarının dağılması demek, onun ölümü demek olurdu. Oysa o, sonsuzluklar bo-

yunca yaşayacak ve bir gün Yaradan'ına ulaşmasını mümkün kılacak mükemmelliğe doğru evrim basamaklarını turmanacak şartlarla donatılmıştır.

Ruh bize ilk doğuşumuzla birlikte verilmiştir ve tekrar tekrar doğuşlar boyunca bizi izleyip durmaktadır. Yeni bir fizik bedene hiçbir eksilmeye uğramadan tekrar bağlanabilmesi için, -ruhsal âleme her dönüşünde kendinden hiçbir şey kaybetmemiş durumda bulunmasını kaçınılmaz kılan neden budur işte.

Cereyan etmekte olan olay budur. Her iki bedeninden de ayrılışı sırasında ruh, ruhsal zarfının içinde olduğu halde, dünya yaşamı sırasında edindiği deneyimden ve bilgiden yana her şeyiyle -tüm bu edintileri, dalgalarında kayıtlı haldedir- birlikte tekrar, geçici olarak terkettiği vatanına kavuşmaktadır.

Geriye iyi veya kötü anılar halinde kalan yaşadığımız, hissettiğimiz ve öğrendiğimiz her şeyi depolamayı sadece düşünme dalgaları -ruhumuzu bu dalgalar teşkil etmektedir- başarabilmektedir. Fakat bu hafızanın sürekliliği için bu dalgaların tümü arasında bir koordinasyonun mevcut olması şarttır. Ruh bir hologram tarzında faaliyet gösterememektedir. Tek bir dalga bir bireyin tüm BEN'ini içerebilmektedir. Onun negantropik (6) kudretinin sürekliliğini sağlayan şey bütünlüğüdür; düşünce bütünlüğüdür.

Spiritüel bedeni oluşturan ruhsal güç dalgaları, enformasyon sağlayacak biçimde programlanmışlardır. Onların amacı, beşer embriyonunun teşekkülünden itibaren hücrelerin duble edilmesi ve uzmanlaştırılması işlemini yönetmektedir ve de bu işi hayranlık uyandıracak kadar başarıyla yürütmektedirler. Bu dalgalar daha sonra da, sırf ruhsal nitelikli bir tür bootstrap yardımıyla ölümsüz bedenini kıvamını tayin etmektedirler.

En sadé ve en yaymık zekâyâ sahip ruhsal güç dalgaları ise şu cansız ve âtil diye nitelendirdiğimiz maddeye ait dalgalardır. Bunların görevleri sadece atomları hareket ettir-

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Sorumluluk

Erol KONYALIOĞLU
Osman KANSIZ

Sorumluluk duygusu taşımayan insanlara diyecek sözümüz yok. "Ben paşa keyfi-
me bakarım arkadaş!", "Mühim olan benim avantam!" ya da "Bana ne kardeşim!" tar-
zında konuşan, sadece kendi bedensel, duygusal ve düşünsel *hazları* peşinde koşan ben-
cillere *sorumluluk* kavramından söz etmek abes olur. Malûm ya, inciler her tarafa saçıl-
mamalı!

Biz aslında, toplum içinde yeri olduğunu iddia eden, kendilerini sorumluluk sahi-
bi *zanneden*, aydın geçinen, samimiyetsiz, kendini bilmezlerle seseleniyoruz.

Devlet dairesine işi düşen vatandaşı inim inim inleyen memur; maiyetindekileri e-
zen bir patron ya da yönetici; çocuğunu - çocuğunu ezen bir aile babası; san'at yapıyo-
rum derken, aslında egosunu tatmin eden bir san'atçı; çıkarını düşünen bir politikacı;
Allah adına fetvalar verdiğini sanan sözde bir din adamı.... Bu gibi kimselere sorun, size
sorumlulukların idrakinde olduklarını, yüzleri kızarmadan iddia edeceklerdir. Bu gibi-
ler kesin kes hayal içinde olup, gerçek yalancıdırlar. Kendini bilmeyen, kendini incele-
meyen, kendi nefisini islahaya cehdetmeyen makine - insan, sorumluluk sahibi olamaz. Et-
tikleri koca koca lâflar ise, tevilden başka bir şey değildir. Yani gerçeği saptırmak, ört-
mek, evellemek-gevelemektir. Güya kendisini haklı çıkaracak.....

Nedir sorumluluk? Sorumluluk, yapılan işin anlamını insanın kendisine idrak a-
çıklığı içinde, yani bilgiyle vermesidir. Bir işi gerektiği için, gerektiği gibi yapmaktır.
Üzerine düşen görevi *binefsihi* (*bencillik yapmadan*) yerine getirmektir.

Vicdan = Sorumluluk

İnsan, bilgisine ve vicdan hükümlerine göre sorumludur. Sorumluluk, vicdanı a-
çıklıktan sonra başlar. Bilmeyen insan sorumlu değildir. İnsanların, vicdanlarının ken-
dilerini yargılayıp sorumlu tutabilmeleri için, iradelerini serbestçe ve muhayyilelerinin
çizmiş olduğu yönlerde kullanabilmeleri şarttır.

Bir çocuk ya da akıl hastası, sorumluluk hisseder bir iş yapamaz. Yaptıkları işten
de sorumlu tutulamazlar. Çünkü, bilgi ve tecrübe yoktur; vicdan iş görmemiştir; anla-
yış mevcut değildir. O halde, vicdan sesini duymayanın sorumluluk anlayışı cocuksu-
dur. Vicdan geliştikçe sorumluluğun kapsamı artar ve yoğunlaşır.

Vicdanı gelişen bir insan, üzerine aldığı bir işi kendi işi bilir. İşte, gerçek sorum-
luluk budur. O kimse, başkasının nefisini kendi nefsi gibi bilen ve hızla gelişmekte olan
bir varlıktır.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

mekten ibarettir.

Demek ki, tüm ruhsal güç dalgalarının aynı derecede şuur, hafıza veya negantropi sahibi olduklarını söylemek mümkün değildir. Bunlar, üzerlerine düşen göreve uyarlanmışlardır.

Yeryüzündeki araştırmaları kimlerin arap saçına döndürdüklerini görün işte. Yürekli fizikçiler -ama ne de yürekli!- ruhsal gücün, maddenin içinde hayat sürdüğünü öne sürme cür'etini göstermemektedirler. Haklıdırlar. Ama akılcı bilim adamlarına gelince, onlar öfkeyle çırpınıp durmakta ve bunu skandal diye nitelermektedirler. Onlar yanlıgı içindedirler.

Antik Gnoz'un (7) sözünü ettiği düşünme ion'ları (8) gerçektir. Bunlar, her partikülde mevcuttur, ama farklı şuur seviyelerinde olarak. Şunu ilâve etmek isterim ki, yeni Gnoz, İsa'yı bir kenara itmemelidir, zira onun tebligatı diğer peygamberlerinkini tamamlamak ve Tanrı'nın varlığını ispatlamak üzere gelmiştir. Ayrıca paranormal fenomenleri de kulak arkası etmemelidir, zira onlar **KENDİNİ BİLMEKDE DUYGUSALLIK ZARARLIDIR.** Baştarafı S. 27'de yaydığımız tesirler seviyesindeki tesirlere muhatap oluyoruz...

Bunun için, cehtimizle, çabamızla, bilgimizle, tatbikatımızla, gözlemimizle, düşüncemizle..., bulunduğumuz düşük seviyeli tesir üreten durumdan sıyrılıp; bir fırlama, bir efor sıçraması göstererek; yükselebildiğimiz seviyedeki yüksek tesirleri, arasıra da olsa yakalayabilmeliyiz. Bu kısa süreli sıçramalarımız, giderek sürelerini uzatırlar... Gücümüz, zamanla daha da gelişmiş olacağından; daha yüksek tesirleri de yakalayabilecek seviyelere sıçrayabiliriz. Çünkü, yakalayabildiğimiz her yüksek tesir, seviyesine göre besleyicidir...

İşte bunun içindir ki; yani yüksek tesirlerle beslenerek, daha hızlı, daha kaliteli tekâmül edebilmemiz içindir ki, menfi duygularımızın, en azından frenlenmesi, en çoğundan yok edilmesi şarttır... Geri tesirlerle beslendiğimiz sürece, sözünü ettiğimiz yüksek tesirlere muhatap olmamız ve dolay-

da başka bir âlemin, yani ruhsal âlemin varlığının delilleridir.

(Renaître 2000, Sayı:32, S. 88 - 89)

- (1) : Çevreye yayılabilen veya absorbe edilebilen minimal enerji miktarı.
- (2) : Atomun, negatif ve elektrikle yüklü unsurlarından biri durumundaki maddecik.
- (3) : Elektrik yükünden yoksun ve çok küçük kitleli atom-altı partikül.
- (4) : quanta teorisindeki ışıklı enerji partikülü.
- (5) : Işık enerjisi ancak tanecikler halinde mevcut bulunabilmektedir (quanta teorisine göre); bu tanecikler ayrıca quanta adıyla da anılmaktadır.
- (6) : Enerjideki gücü artıran (zıddı antropiktir).
- (7) : Tanrı hakkında tam bir bilgiye sahip olduklarını iddia eden kimseleri çatısı altında toplayan ve Gnosticisme adıyla anılan bir dinî felsefe sistemi. Yandaşlarına gnostique ve doktrinlerine de Gnose Doktrini denir.
- (8) : Bir elektrik yükü taşıyan ve bir bileşiğin elektrolitik ayrışmasıyla veya bazı radyasyonların etkisiyle meydana gelen atom grupları.

şıyla onlardan yararlanabilmemiz mümkün değildir.

İlk etapta arınmak demek; öfke, kin, nefret, düşmanlık, alınganlık gibi, geri tesirleri çeken menfi duygularımızı ıslah etmemiz gereğini yerine getirmiş olmamız demektir. Muhakkak ki, bu duygularımız da birer enerjidir... Bu duygularımıza hâkim olup, tekâmülümüz istikametinde onlardan faydalanmamız da birer zarurettir. "Ben nefsimi ıslah ettim yahut müslüman ettim" in asıl anlamı budur... Bu ıslah veya arınma işlevini yerine getirebilirsek; Kendimizle aramızdaki engelleri kaldırmış; dolayısıyla asıl kendimizi tanımış, bilmiş oluruz...

Tabii bu engellerin ortadan kaldırılması için, bu engellerin birer birer tarafımızdan tanınması, bilinmesi, kabul edilmesi gerekir. Yani, aramızdan kaldırılmasına kararımız, ancak bu engelleri tanıyabilmemizle mümkündür. Kontrol de, neyi kontrol edeceğimizi bilmemize bağlıdır...

öldürse sorumlu tutulabilir mi? Bu olayların tesirleri, o veya bu şekilde otomatik olarak o kimseye yansımakla beraber, bu tesir sorumluluğu hatırlatıcı bir ikaz tarzında olmayacaktır. Zira ortada kötü niyetle yapılmış bir davranış yoktur.

Esasen düşüncenin fiile dökülmesine bile gerek yoktur. Eğer zihnimizde o fiili kurmuşsak, belli tesir yayımında bulunmuşuz demektir ve o işi yapsak da, yapmasak da o tesir yansıyıp gene bize dönecektir. O halde sorumluluk yüklenmek asıl zihin seviyesinde niyetlerle başlamaktadır.

Sorumluluk ve Toplu Yaşam

"Vaktiyle koskoca bir gemide küçücük bir civata vardı. Bu, iki büyük levhayı birbirine bağlayan küçük civatalardan biriydi. Bu küçük civata, gemi Hint Okyanusu'nda yol alırken birdenbire gevsemeye başladı, düşme tehlikesiyle karşılaştı.

Öteki civatalar: "Sen düşersen biz de düşeriz!" diye seslendiler. Geminin teknesindeki çiviler de "Biz de çok sıkışacağız, bari biraz gevşeyelim" dediler. Bunu demir kaburgalar ve omurga, "Ne olur yapmayın" diye yalvardılar. "Siz tutmazsanız biz mahvoluruz!" Derken, küçük civatanın niyeti, bir yıldırım hızıyla bütün gemiye yayıldı. Gemi titremeye başladı. Bunun üzerine bütün kaburgalar, civatalar, en küçük çiviler el ele verip, küçük civataya bir elçi gönderdiler.

Küçük civata yerinde kalmalıydı. Aksi halde gemi parçalanacak, içlerinden hiçbiri vatanına kavuşamayacaktı. Küçük civata kendine bu kadar önem verilmesine çok sevindi ve olduğu yerde kalacağına söz verdi."

Görülüyor ki, sorumluluk bir sistemin bütünlüğünü muhafaza etmesi için, o sistemi oluşturan birimlerin sahip olması gereken en önemli niteliklerdir.

Bedenimiz de aynı ilkeye göre çalışmıyor mu? Organlarımız, üzerlerine düşen görevi (şuursuz bir sorumlulukla) yerine getirmese yaşamımız sürebilir mi? Kalp kanı pompalayacak, akciğerler oksijeni alıp karbon dioksiti dışarı atacaklar, böbrekler kanı temizleyeceklerdir.

Örnekleri genişletebiliriz. Ulaştırma sektöründe yapılan bir grevin, hayatı nasıl felç edeceğini düşünün. Ya da gök cisimlerinin belli yörüngelerde, belli hızlarla dönmediğini, başka bir deyişle sorumluluklarını otomatik olarak yerine getirmediğini düşünün. Her biri kendi başlarına, istedikleri gibi hareket etseler, evren allak - bullak olur ve kaos hakim olurdu.

Buradan çok önemli bir sonuç çıkmaktadır. İnsanlığın tekâmül işini yürüten Ruhsal İdare Mekanizması'nın amacının ne olduğunu, bizden ne istediğini anlayabiliriz. Besbelli ki teklik değil, çokluk olmamızı; birarada, elbirliğiyle, birbirimize destek olarak yaşamamızı; başkasını kendimiz gibi bilmemizi; sen - ben değil, biz olmamızı istemektedir. Yaşam sırasında başımıza gelen olaylar, hep bencilliğimizi kırıp el'ci, çoğulcu olmamızı temin içindir. İnsan olarak görevlerimizin ne olduğunu hissedip, büyük bir sorumluluk duygusuyla amel etmemiz, tatbikatta bulunmamız içindir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

Sorumluluk Kaynakları

Yapacağı görevler, insana iki kaynaktan yüklenir. Bir başka deyişle, insan iki husta sorumluluk taşır.

1 - Mekanik İdare Mekanizması (M. İ. M.)

2 - Ruhsal İdare Mekanizması (R. İ. M.)

Mekanik İdare Mekanizması'ndan kaynaklanan görevler, insana dolaylı ya da dolaysız olarak yüklenen, zorlayıcı ve yaptırım gücü olan görevlerdir.

Örneğin, bedenimize karşı sorumluluğumuz vardır. Onun doğal ihtiyaçlarını karşılamazsak, canlılığımızı koruyamayız, en azından acı çeker, zarar görürüz.

İnsan arzu ve ihtiyaçlarının bileşkesinden oluşan toplum arzuları da insana kaçınılmaz bazı görevler yükler. Toplu yaşamın sağlanması için konulan kanunlar, gelenek ve görenekler ve ahlâk sistemleri vardır. Bunlara uyulmazsa, birey zarar görebilir. Ne var ki, bu noktada varlığın bu sorumluluklardan hangilerini, ne ölçüde yükleneceği, onun şuuruluk derecesini belirleyecektir.

Tabiata karşı olan sorumluluklarımız da aynı fasıldandır. Onun değişikliklerine (sıcak, soğuk) ayak uydurmak, dengesini ve temizliğini korumak zorundayız. Aksi halde ıstırap çekmemiz, hatta canlılığımızı kaybetmemiz kaçınılmazdır.

Ruhsal İdare Mekanizması'na karşı olan sorumluluğumuz ise çok daha kapsamlıdır. Onların bizden istediği, şuurlanmamız, tekâmül etmemizdir. M. İ. M.'nin insanlara yüklediği görevler de, insanların uyanmaları amacıyla R. İ. M. tarafından araç olarak kullanılır. Ayrıca aynı merci, vahiy ve ruhsal tebliğler gönderilmesine izin vererek, insanlara sorumluluklarını bildirir. Yaşadığımız her türlü olay da, bize görevlerimizi hatırlatmak üzere, Yukarısı tarafından tertiplenmiş mizansenlerdir. R. İ. M.'e karşı olan en büyük sorumluluğumuz, nefis denetlemesi yapmamızdır.

Sorumluluğun Gelişmesi

Gelişmenin ilk safhasında sorumluluk dışarıdan yüklenir ve bazı yaptırımlarla (müeyyidelerle) takip ve kontrol edilir.

Örneğin, çocuk bedeninden sorumlu olduğunu, elini ateşe soktuğunda canı yanarak, otomatik olarak anlar. Çocuk büyüdükçe aile, okul ve toplum hayatı ona bazı görevler yükler ve sorumlu tutar. Sorumluluklarını yerine getirmeyince de zarar görür, cezaya çarptırılır. Aynı şekilde, tabiata karşı olan sorumluluklar da yerine getirilmezse, onun gazabına uğrarız. Denizleri kirletmenin, ormanları yakmanın ceremesini yine toplumlar çekerler.

Yaptırım (ceza, müeyyide) korkusuyla yapılan görev ve hissedilen sorumluluk, ilk kademelerin özelliğidir. Ve bu safha, geçilmesi gereken bir safhadır. Zira, fiiller otomatiktir ve şuurlandırıcı nitelikte değildir. Yap denildiği için yapılmaktadır, şu veya bu kitapta yazdığı için yapılmakta, makâfata (cennet) kavuşmak, cezadan (cehennem) kurtulmak için yapılmaktadır. His realitesindeki insanın sorumluluk anlayışı budur. Sorumluluk hazları çerçevesinde benimser. Sevdiği şeyin sorumluluğunu yüklenir.

Bu seviyedeki uyuyan insan, şuurlanması için ya da sorumluluk anlayışının gelişmesi için R. İ. M.'in şok verici hadiselerine muhatap olur. Amaç, varlığın sorumlu-

lik dairesini kendinden dışarı taşımak, dalga dalga yayılmasını sağlamaktır.

Gelişmenin ileri safhasında sorumluluk içten kaynaklanır. Dış müeyyide yok, iç eleştirisi vardır. Adalet duygusu gelişmiştir. Vazifesini, kendisine haz vermese de yapar. İşin gerektiği için yapılacağını ve her işin Allah'ın işi olduğunu bilir. Böyle bir sorumluluk duygusuyla yapılan çabalar şuuruldur ve uyanmaya götürür.

Varlık Geliştikçe Sorumluluk Azalır

İlk bakışta bu başlık insana ters gibi geliyor, ama doğrudur. Bir noktadan sonra sorumluluk yoktur. Çünkü, bir kimsenin sorumlu sayılması, o kimsenin yaptığı görevi yüzde yüz yapacak güçte olmaması demektir. Yüzde yüzler safında sorumluluk kalkar. Ve zaten o varlık, ancak ne ise onu yapar. Ne bir fazla, ne bir noksan. O varlık, üzerine düşen görevi kontrole gerek kalmadan, mükemmelen yapabilecek güçtedir. Vazifesini hatalı veya eksik yaptı diye sorguya çekilmez. Zaten bu yüzden "Melekler sorumlu değildir" denir. Zira onlar kendilerine verilen görevi, istendiği gibi yapan mekanizmalarıdır. Ve insan, meleklerden daha üstündür, zira şuur ve iradesiyle bu tip mekanizmaları kullanacak seviyelere doğru tekâmül eder. Ama. Melekler tekâmül etmezler.

Konumuzu bir meselle noktalayalım:

"Vaktiyle bir adam krala gidip sorumsuzluğa, yani baştan çıkmaya nasıl karşı koyacağını sordu. Kral ona, ağzına kadar zeytinyağı ile dolu bir fıçı verdi. Bu fıçıyı şehrin bir kapısından öteki kapısına kadar bir damla yağ dökmeden, taşmasını emretti. "Eğer bir damla dökersen başın kesilecek!" Adamın yanına yalnkılıç iki gözcü vardı. Bunlar, bir damla dökülür dökülmez kellesini uçurvereceklerdi.

Bir pazar günüydü, şehrin her yanı satıcı tezgâhlarıyla, insanlarla, yük hayvanları ile doluydu! Adam fıçıyı taşıyarak yürüdü. Hem de büyük bir dikkatle. Bir damla yağ dökülmedi.

Geriye geldikleri zaman, kral:

"Peki şehirde ne var, ne yok? diye sordu. "Kimleri gördün?"

"Hiçbir şey görmedim efendim. Aklım fikrim yağdaydı."

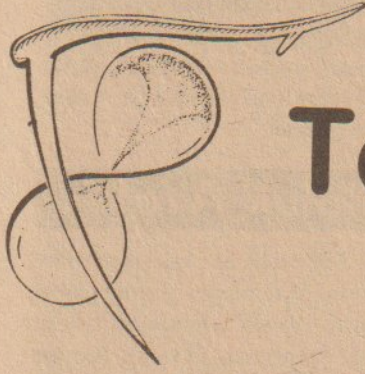
"Şimdi baştan çıkmamanın, sorumluluklarını yerine getirmenin çaresini buldun işte. Allah'a da fıçındaki yağa baktığın gibi bak. Yaptığın işi Allah'ın işi olarak bil. O zaman hiçbir şey seni baştan çıkarmaz!"

"Beşerin kâinatla olan alâkası, önce maddi yönden olmak üzere, Dünya şartları, Dünya frekansı, Dünya titreşimi, kısaca Dünya maddesel topluluğunun bütün vasıflarına bağlı olarak teşekkül eder."

S.P

Dört Tekrardoğuş Olayı

* Edgar Jouis'den
Çeviren: Yavuz KESKİN

Aşağıda sözünü edeceğim tekrar doğuş olayları, şüphesiz, pek tanınmamış, duyulmamış olaylardır. Lama Anagarika Govinda'nın "Le Chemin des Nuages Blancs" adlı dikkat çekici eserinin "Pelerinage d'un Moine Bouddhiste au Tibet" başlıklı bölümünden alınmışlardır. Asıl adını kullanmamasını âmir bulunan Budist kuralına uyarak, kitabımı sadece lama-lık adıyla imzalamıştır.

Govinda 1898 yılında Almanya'da doğmuştur, fakat, Güney Amerika'da, And Dağlarının o karlı tepeleri ile yüksek Bolivya yaylalarının ıssızlıklarını seyir ede ede büyümüştür. Ouechisla dağlarında madencilikle uğraşmış olan atalarının çoğu da orada yaşamıştır. Çocukluğu büyükannesinin katır ve Lama kervanlarını konu edinen masallarını dinleyerek geçmiştir.

Biraz serpilince aile ge-

lenegini sürdürmeye ve Maden Mühendisi olmaya karar vermiştir, zira yerkürenin gizemlerini ancak böyle inceleyebilirdi. Ama yaşı ilerledikçe, ruhsal konuların çok daha fazla ilgisini çektiğini farketmiş ve böylece de felsefe ve dine yönelmiştir.

Önce Platon'u, ardından Hristiyan mistiklerini, Upanişadları ve en sonunda da Budizm'i incelemiştir. On sekiz yaşındayken, büyük dinlerin karşılaştırmalı bir etüdünü yapmıştır. Başlangıçta dikkatini en çok Hristiyanlık çekmiştir, ama Kilise tarafından özü değiştirilmeden önceki Hristiyanlık tabii. Bu karşılaştırmalı etüdünü daha da sürdürmüş ve sonunda Budizm'i benimsemiştir.

Daha sonra bu araştırmalarını sergileyen bir eser yazmıştır. Çeşitli Avrupa Üniversitelerinde okuyup arkeoloji diploması aldıktan sekiz yıl sonra Seylan Adası-na (bugünkü Sri Lanka Cumhuriyeti.) gitmiştir.

Kişisi olarak atandığı bu adanın manastırlarındaki araştırma ve deneyleri sayesinde önemli bir kişi haline gelmiştir. Bir süre sonra çeşitli Hint Üniversitelerinde öğretmenlik yapmış ve Uluslararası Budist Birliği'nin kuruluşuna katkıda bulunmuştur.

Bayağı usta bir desinatör ve ressam olduğunu da belirtmeden geçemeyiz. Yani kısacası, hem tam anlamıyla batı kültürlü ve hem de tam anlamıyla dindar bir insandır o. Kitabı birçok bakımlardan çok ilginçtir, ancak, ben şimdilik sadece onun tekrardoğuş konusunda söylediklerini özetlemekle yetineceğim.

Çocukluk çağının sollarında zihnini alt üst etmiş olan bir olayın asıl niteliğini ancak 21 yaşlarında deneyen ancak 21 yaşlarında deneyen anlayabilmiştir. O sıralarda Capri'de yaşamaktaydı ve Padre Pio'ya yürekten bağlı bir dostu vardı. Bu dostu bir gün onu bir spiritizm celsesine davet etmiştir. Gerçi okült güç ve yetenekler ko-

musunu inkâr etmiyordu, fakat Budist olarak bu tür işlerden de pek hoşlanmıyordu. Ama konu üzerinde somut bir bilgi edinmek üzere yine de daveti kabul etmiştir.

Masa ciddi ciddî salınmaya başlayınca, hazır bulunanlardan biri geçmiş hayatlara ilişkin sorular sorulmasını önermiştir. Önce bazı belli belirsiz cevaplar alınmıştır. Sıra Govinda'ya gelince, Varlıklarca, hazır bulunanlardan hiçbirinin daha önce duymadığı Lâtince bir isimden söz edilmiş olabileceğini düşünmüş, onun için de üzerinde durmamıştır.

Bir süre sonra, arkadaşı olan genç bir Alman arkeolog, çocukluğunda yazdığı ve iç âlemiyle ilgili deneylerini dile getirdiği bir hikâyesini okumuştur. Ama arkadaşı birden onun sözünü kesip havretle "Nereden aldın bunu? Okumuş muydun..?" diye sormuş ve celsede masanın tarafından yazdırılmış olan ismi hecelemişti.

Bunun üzerine, Govinda "şaşılacak şey! Bu ismi ikinci defadır duyuyorum" diye mırıldandı ve katıldığı seansı anlatmaya başladı. Arkadaşı da, geçen zamanda ölmüş olan söz konusu yazarın, Govinda'nın ki ne benzer bir roman yazdığını, ancak erken ölümü nedeniyle bitiremediğini belirtmiş ve ölümüne yol açan hasta-

lıktan söz etmiştir; gerçekten de bu hastalık, Govinda'yı bir süre İsviçre Sanatoryumunda yatmaya mecbur etmiş ve böylece de Alman Arkeologla tanışmasına yol açmış olan hastalığın aynıydı.

Her şey tıpa tıp uyuyordu: Hikâyenin işleniş biçimi, yapısı, dile getirilmiş fikirler, stil, imajlar, semboller, vs... Bunun üzerine Govinda hiç vakit kaybetmeden bu meçhul Alman yazarın eserlerini ismarlamıştır.

Kitapları beklediği bir sırada, çeşitli uluslara mensup gençleri bir araya getiren bir doğum günü partisine davet edilmiştir. Davetliler arasında, adaya kısa bir süre kalmak üzere gelmiş olan bir Alman bilimadamı da vardır. Govinda onu daha önce hiç görmemiştir.

Salona girerken, bu bilginin yüzündeki şaşkınlık ifadesi Govinda'nın gözünden kaçmamıştır. Tanışma töreninden sonra Govinda, bilginin soru dolu bakışlarını devamlı üzerinde hissetmiştir.

Birkaç gün sonra rastlandığında, "Tanıştığımız o bey niçin beni devamlı suratte süzdü durdu acaba?" diye sorunca, aldığı cevap şu olmuştur: "Peki, söyleyeyim. Bir asır önce ölmüş bir Alman yazarı ve mistik şairi hakkında bir biyografi yazmakta şu anda. Yazarın, sizin yaşımızda çekilmiş tek fotoğrafı ile aranızdaki ben-

zerlik o kadar büyük ki, bundan şoke olmuş."

İş bu kadarla da kalmamaktadır. Ismarladığı kitapları okuyunca Govinda, çocukluğunda yazdıklarına, en küçük ayrıntılarına varıncaya kadar, tıpatıp uyan bir sürü pasajla yüz yüze gelmiştir.

Bir önceki hayatında çizdiği, fakat gerçekleştiremediği çalışma plânını, bu genç şair, bir asır sonraki yeni bedenli hayatında tekrar ele almış ve bu kez bir güzel gerçekleştirebilmişti!

A nagarika Govinda'nın önemli bir Budik kişilik haline geldiğini yukarıda belirtmiştik; bu niteliği nedeniyle bir gün, kendi organizasyonunu Doğulu Budistler Kongresi'nde temsil etsin diye, Hindistan'a gönderilmiştir.

Bu seyahatten istifadeyle, Lamaizm (Lamaisme) oluşturduğu şu özel Budizm'i incelemek üzere Tibet'e de uğramıştır. Üzerinde derin bir ilgi uyandıran gurularla işte o sırada karşılaşmıştır. Sonunda, Seylan'daki Theravada Ekolü'nün haddinden fazla entellektüel olduğu, Lamaizm'in ise şu günlük realitemize ve insanlar arasındaki kardeşçe sevgiye daha yakın bulunduğu kanaatine varmıştır.

Hayatının geri kalan bölümünü, hem büyük guruların öğretilerini devşirmek ve

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

hem de harabe hâline gelmiş antik manastırların duvarlarında yer alıp da silinmeye yüz tutmuş olan birçok şahane resim san'atı örneklerini kurtarmak üzere Tibet'i baştan başa dolaşmaya karar vermiştir. Bu uğraşında geniş çapta yararlı olmuş ve bu araştırmalarına ilişkin bir sürü bilimsel eser yayınlamıştır. Gezintilerin ait ayrıntıları, yukarıda zikrettiğimiz kitapta bulabilirsiniz.

Rastladığı ilk büyük guru, Tomo Geshe olmuştur. Derin bir filozof ve büyük bir keramet sahibi insandı, bu. O günden itibaren onun "şela'sı" (mürid) olmuştur.

Tibet'e girmeden önce Govinda'nın bir süre kaldığı ev, yani Enche Kazi'nin Gangtok'daki (Sikkim) evi, Tomo Geshe'nin yeniden bedenlendiği mekân olma rolünü oynamıştır. Bebek "Tulku'nun, Lhasa Devlet Başrahibi'nin görevlendirdiği keşişler tarafından teşhis edilmiş olayını, Govinda'ya bebeğin babası anlatmıştır.

Başrahiplik, çocuğun hısım-akrabaları, doğum yılı evi, vs. hakkındaki ayrıntıları iyice incelemiştir. Bu maksat için gelmiş olan keşişleri gören 4 yaşındaki çocuk, babasına şöyle seslenmiştir: "Baba, baba, beni Gompa'ya götürmek üzere adamlarım geldi!"

Keşişler çocuğun önüne, ölmeden önce Guru'ya

ait olan veya olmayan bir sürü obje sermişlerdir. Teşhis, şüpheye yer vermeyecek bir kesinlikle gerçekleşmiştir; bunun üzerine çocuğun babası, bağına taş basarak, biricik oğlunun Tibet'e gitmesine razı olmuştur.

Bir "Tulk'nün böylesine bir sistemle teşhisi şüphesiz bir batılı için kabullenilecek bir olay değildir. Ancak, Tomo Geshe'ye "Şela'lık" etmiş olan Govinda, çocuğun, kendisini de tanıdığına kani olmuş ve aralarındaki eski samimiyete ilişkin delilleri bir bir kontrol etmiş ve doğruluklarını saptamıştır. Bu konudaki ayrıntıları da sözünü ettiğimiz kitapta bulabilirsiniz.

Bu olaydan bir süre sonra, Govinda, bir önceki hayatı hatırlamayı çok daha iyi bir biçimde ispatlayan bir başka olaya da tanık olmuştur. O sıralarda, Birmanya'nın sayfiye merkezi olan Maymyo'da oturmaktadır. Bir önceki hayatına ait anı ve bilgilerinin hepsini hatırlayan Maung Tun Kyaing adlı bir çocuktan söz edildiğini duymuştur.

Birmanya Genel Valisi Sir Henry Butler, çocuğu konağına getirtmiştir. Bu ünlü görüşme, valiyi öylesine etkilemiştir ki, sonunda çocuğu, hikâyesini çevredeki dertli kimselere anlatmaya teşvik etmiştir.

Gezisi sırasında, Govinda, bir gün İngilizce konuşan bir

saatçıyla tanışmıştır. Birlikte çay içerlerken ona Maung Tun Kyaing adından söz etmiş ve kendisini onunla görüştürüp görüştüremeyeceğini sormuştur. Bunun üzerine saatçi "Çok kolay bir şey bu. Şu anda Bhamo'dadır kendisi; bugün komşu manastırda bir vaaz verecek" diye cevap vermiştir.

Govinda manastıra vardığında Maung, avluda toplanmış olan cemaate hitap etmektedir. Yüz hatları insanın içine ferahlık veren bu küçük çocuk, berrak ve tatlı bir sesle ve de kendinden emin bir tarzda konuşmaktadır.

Vaazın ardından Govinda, çocuğun odasına kabul edilmiştir. Odada ayrıca çocuğun erkek kardeşi ve babası da bulunmaktadır. 7 yaşlarındaki kardeşi, çağına göre normal sayılacak bir tiptir. 8 yaşlarındaki Maung ise, çehresinden saçılan temizlik ve saflık ile pek az rastlanır türdeki o zekâ ve canlılık ifadesi nedeniyle aplayı bir tiptir.

Govinda'nın tüm sorularına hiç tereddüt etmeden ve büyük bir sadelikle cevaplar vermiştir. Babası fakir ve okuması yazması olmayan bir dokumacıdır. 4 yaşlarında babası onu bir köy panayırına götürmüştür. Orada birdenbire hafızasında bir kıpırdanma başlamış ve babasının omuzlarına çıkmak istemiştir, zira iyilikseverliğin erdemleri hakkında

konuşmak ihtiyacını duymuştur.

Babasının şaşkın bakışları altında, ancak büyük bir üstada yakışacak nitelikte, şahane bir konuşma yapmıştır. Konuşmanın ardından da babasına "Haydi, babacığım, Khyaung'uma gidelim" demiştir, ancak adamcağız Khyaung'un ne anlamla geldiğini sorunca çocuk bu kez "Şu yukarıdaki Manastırı kastediyorum. Bilmiyor musun orayı?" diye cevap vermiştir.

Manastıra girdiklerinde çocuk keşişlerden birini, yerlere kapanmaya gerek duymadan, sanki eşidiymiş gibi selâmlamıştır. Keşiş "Benim kim olduğumu bilmiyor musun?" diye sorunca çocuk "Elbette biliyorum" diye söze başlayıp ardından da keşişin adı olan Thera sözcüğünü hecelemiştir. Şaşırarak keşiş "Nereden biliyorsun adımı?" diye sorunca çocuk bu kez "Beni hatırlamıyor musunuz? Sizin öğretmeniniz Pandeissa idim ben!" şeklinde cevap vermiştir.

Şaşırıp kalmış olan keşiş, muhababını snamağa başlamıştır: "Din yoluna girmeden önceki soyadımı söyle bakayım öyleyse?" Çocuk isteneni yapar yapmaz Thera birden harika çocuğun ayaklarına kapanmış ve şu sözleri söylemiştir: "Evet, öğretmenim olduğumuzu şu anda pek iyi bil-

mekteyim".

Deliller üst üste yığılmıştır. Konuşmaları öylesine etkileyiciydi ki insanlar biner biner koşmaktaydı onu dinlemeye. Bu olağandışı tekrardoğuş olayının gerisini kitaptan izleyebilirsiniz.

Dördüncü olay olarak gerçi bazı okuyucular bu olayı biliyorlardı ya Shanti Devi'den söz edeceğim biraz da. Şunu da belirtelim ki, Govinda, gerçekliği iyi belirtilmiş bir sürü başka tekrardoğuş olayına tanık olma fırsatını da elde etmiştir, bu da birbirlerini izleyen hayatlar varsayımının, onun gözünde bir gerçeklik ve kesinlik haline gelmesine neden olmuştur.

1935-1936 kış mevsimidir. Delhi'de ailesiyle birlikte yaşamakta olan Shanti Devi adlı bir kız çocuğu evli olduğunu, kocasının Kedar-nâth Chaubey adını taşıdığını ve Delhi'ye 130 km mesafede yer alan Muttra'da oğluyla birlikte oturmakta bulunduğunu ifade etmektedir.

Küçük kız, önceki hayatından söz etmeğe daha 3 yaşlarındayken başlamıştır, fakat söylediklerini kimse önemsememiştir. 8 yaşına ulaştığında durmadan kocasından ve oğlundan bahseder olmuştur, öyle ki sonunda dedesinin erkek kardeşi olan Prof Kishen olan bitenlerin bir çocuk saçmalamasından öte

bazı unsurlar gizleyip gizlemediğini düşünmeye başlamış ve araştırma yapmıştır.

Gerçekten Muttra'da Kedarnâth Chaubey adlı birinin yaşadığını saptamış ve onunla irtibata geçmiştir. Chaubey, yanında 10 yaşındaki oğlu da olduğu halde, Shanti ve ebeveyniyle görüşmeyi kabul etmiştir.

Chaubey'in gelişinden habersiz bulunan Shanti, onu görür görmez hemen tanımıştır. Eski kocasına, yalnız ikisinin bilebileceği çok özel ve gizli şeyleri hatırlatmıştır. Söylediklerinin hepsi tastamam onaylanmıştır. Shanti ayrıca Muttra'ya da götürülmüştür. Gerekli her türlü açıklamalarda bulunarak anasına ve babasına şehrin dolambaçlı yolharında kılavuzluk etmiştir. Eve varınca, badana renginin, vs...nin değişmiş olduğunu belirtmiştir. Chaubey'in annesinin evine uğradıklarında bahçedeki, eskiden var olan, kuyunun yerini göstermiştir. Bunun üzerine toprak kazılmış ve eski bir kuyu kapığıyla karşılaşılmıştır. Sözüünü ettiği tüm diğer ayrıntılar da hep gerçek çıkmıştır.

Shanti, oğluyla bir arada yaşamayı isterdi şüphesiz, ama çocuğu babasından koparıp almanın imkânsızlığını görerek bundan vazgeçmiştir. Eski kocasının üzerinde de bir hak iddia edemezdi, çünkü o da başka bir

Devamı S. 48'de.

Determinizm ya da Sebeplilik Prensipleri

✱ Selman GERÇEKSEVER

Normal şartlarda su 100 derecede kaynar. Havaya doğru atılan bir cisim yere düşer. Su ve besin almayan bir organizma belirli bir zaman sonra hayatini yitirir. Yeryüzündeki akar ya da durgun sulardan atmosfere buharlaşarak yükselen su, belirli şartlar oluştuğunda su veya kar, hatta dolu olarak tekrar yeryüzüne iner. İşte bunlar gibi doğa kurallarının değişmez sonuçlarına İCAP denir.

İnsanın çevresinden verdiğimiz örneklerde olduğu gibi, İCAPLAR insan için de geçerlidir. Doğrudan doğruya kendimizle ilgili olmayan icapların da, bizleri doğrudan doğruya veya dolaylı olarak etkilemeleri gayet doğaldır. Çünkü insan bu gezegenin biyosferinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bedeni, yapı olarak, onun toprağından yapılmış olup, canlılığını sürdürebilmesi için de bu beden içinde oldukça büyük miktarlarda suyu biyolojik ve fizyolojik fonksiyonları için daima muhafaza etmesi lâzımdır. Dolayısıyla birçok bakımlardan dünya gezegenine bağlıyız, hatta onun akıllı bir uzantısı durumundayız.

Canlı ve akıllı bir varlık olması nedeniyle dünya insanının yukarıda değinilen ekolojik bağımlılıkları yanısıra psikolojik, sosyolojik ya da ikisinin karışımı sosyo - psikolojik bağımlılıkları da pek çoktur. Yani, ekolojik icaplar kadar psiko - sosyolojik icapların da etkisi ve bağımlılığı altında bulunuyoruz.

Bu nedenle bu kadar icapla elimizin, kolumuzun bağımlı olduğunu bilen bizler, kolay kolay hür olduğumuzu söyleyemiyoruz. İcaplardan bağımsızlık, herhalde Hz. İsa'nın söylediği gibi, "Dünyayı yenmekle" mümkün olacaktır.

Henüz dünyayı yenmiş, dünya maddesinin esaretinden yakamızı kurtarmış olmadığımızı göre, icaplardan en iyi şekilde yararlanmak ve değerlendirmekten başka yapacak bir şeyimiz yok. O halde, doğa ve psiko-sosyolojik kuralların ne kadar çok farkına varırsak, bu konularda bilgilenirsek, icabat konusuna ait anlayışımız da o kadar genişler ve şümullenir. Kuşkusuz, bilgisiz bir insanın da icabat kadrosu o kadar dar olacaktır ve doğal olarak 'hürriyet'ten daha sık sözedecektir.

Düşünen akıllı varlıklar olarak, ekolojik icaplardan çok, psiko - sosyolojik icaplar bizi daha çok ilgilendiriyor. Özellikle bu tür icaplar tekâmül ihtiyaçlarından çok, otomatik yaşama zaruretinden dolayıdır ve ne kadar hür olduğumuzu söylersek söyleyelim, pek çoğu, otomatik yaşama özelliğimizin dolaylı yapay olan bu icapların kontrolü altındayız. Bu nedenle hiç değilse toplumsal icapları mümkün olduğu kadar azaltmak ve sadeleştirmek gerekir. Çünkü, çoğu zaman esas vazifemiz icaplar tarafından perdelenmiş durumdadır.

İnsan ekolojik, sosyolojik ve psikolojik

olaylar ve bunların kuralları hakkında bilgi ve sezgisini artırdıkça, bunlara yavaş yavaş nüfuz eder. Doğal olarak her olayı ayrı ayrı tecrübe etmesine gerek kalmaz. Yukarıda değinilen sadeleştirme kendiliğinden olur. İcaplardan oluşan perdeler teker teker ortadan kalkacağından, insan, doğuş plânına (kaderine) daha uygun ve dolayısıyla ruhsal evrim açısından daha kazançlı bir yaşam içine girer.

Hayata böyle bir yaklaşımla, insanoğlu daha çok olayın birbirine ve geçmişe bağlı olduğunu farkına varır. Sadece kendi minik çevresinde değil fakat içinde bulunduğu toplumda, dünyada ve nihayet tüm evrende, olayların sonsuz bir zincir hâlinde birbirine bağlı olarak akıp gittiğini, geleceği oluşturduğunu, hatta 'şimdi'nin geleceğin bir parçası olduğunu anlamaya başlar. Kuşkusuz herkesten böyle bir anlayış beklemek yersizdir. Bu da onların icabıdır. Zira her olayı, gördüklerinden ve duyabildiklerinden ibaret sanan insanların bunu anlamaları biraz zordur.

Ancak böyle geniş açılı bir bakışla görüyoruz ki, her olay belirli şartlara göre, belirli olayların ortaya çıkmasına neden oluyor. Her olayı doğuran, ya da olmasına yardım eden, zemin hazırlayan başka bir olay mevcuttur. İşte burada 'illet' dediğimiz olayların doğurucusu ile, 'sonuç' dediğimiz doğmuş olaylar, doğanın en güzel ve hikmetle dolu kanunlarından birisi olan 'İllyet Prensibi'nin şemasını çizer. Yukarıda da gördüğümüz gibi her bir sonuçtan oluşmuş icaplar zinciriyle örtülü ve bağlı bulunuyoruz. Dolayısıyla bunun sade ve karmaşık örneklerinden oluşan bir hayat içinde yürüyoruz: Ne gibi meselâ. Terli, terli rüzgârda duran biri hastalanır. Sonbaharda buğday eken bir çiftçi baharda buğday biçer.

Doğmadan önce annelik deneyimi geçirmeye karar veren bir varlığın doğal olarak kadın bedenine enkarne olması gerekir. Nihayet yaşamı boyunca doğuş plânını belli bir oranın üzerinde gerçekleştirememiş, yani hak yolunda gidememiş, olabilirdiğince egoistçe ve arzuları doğrultusunda yaşamış

bir insan, bu hamlığını büyük bir olasılıkla spatyomda, sıkıntılı sahneler içinde telâfi etmeye çalışacaktır. Dolayısıyla halkın, daha doğrusu atalarımızın asırlardan beri özetlemeye çalıştığı şekilde insan, 'Ne ekerse, onu biçer.' Ya da 'Ne doğarsa aşma, o çıkar kaşığına.' Aynı atalar sözünün içerdiği bilgiyi yansıtacak şekilde dünyanın başka toplumlarında da değişik kelimelerle nesilden nesile aktarılagelmiştir.

İllyet Prensibi'ni dünya insanı dönem dönem değişen kapasitesine göre o kadar yaygın ve kendisiyle iç içe olarak görmüştür ki, bu prensibin taşıdığı bilgiyi edebî literatürde masallar (La Fontaine ve Fabl'leri; Ezop'un Hikâyeleri) şeklinde dilden dile anlata gelmişlerdir.

Her olayı ya da durumu doğuran başka bir olay ya da durum olduğunu çağlar boyunca sezinleyen ve anlayan insanlar birbirlerini ve kendilerinden sonra gelenleri uyararak için çeşitli atasözleri kullanmışlardır.

Sebeup - sonuç halkalarından oluşan illiyet zinciri ip gibi, ya da tren vagonları gibi tek yönde giden bir oluşum değildir. Gerek sebepler, gerekse sonuçlar çok yönlüdür. Her bir halkanın önündeki ve arkasındaki halkalardan başka, yanındaki (altındaki, üstündeki) halkalarla da bağlantıları vardır. Fakat bizler çoğu zaman değil bu dört yönlü bağlantıyı, bir önceki halka (sebeup) ile olan bağlantıyı bile göremeyiz ve 'tesadüf' deyip çıkarız. Kendimizi tanıma yolunda derinleştikçe, otomatiklikten kurtuldukça, uyurgezerlik vadisinden uyanıklık yaylasına çıktıkça, bu bağlantıları daha çok görür hâle geleceğiz. Dolayısıyla daha şuurulu ve insana yaraşır bir yaşam biçimine döneceğiz. O zaman, 'Gören gözler için etrafınız gerçeklerle doludur.' âyeti bizler için daha anlamlı bir hâl olacaktır.

İllyet Prensibi'ni daha iyi anlayabilmek bakımından, olayların çok bağlantılı/yönlü olarak bizlere kadar geldiğini ve o şekilde geleceğe doğru uzandığını bir örnekle açıkla (Lütfen sayfayı çeviriniz.)

yalım: Eli yanan bir çocuğu düşünelim. Bu çocuğun elinin yanması bir olaydır. Bunu hazırlayan daha ön olaylar vardır. Burada birçok sayısız imkânlar vardır. Bunların bir kısmını biliyoruz, bir kısmını bilemiyoruz. Örneğin, çocuğun yanmadan önceki hayat şartlarını hiç bilmiyorsak, kaba bir görüşle bu yanık hadisesinin gerçek nedenlerini belirleyemeyiz. Ama böyle bir nedenin muhakkak var olması gerektiğini de kabul ederiz. Daha doğrusu bizim bu bilgisizliğimiz, hiçbir zaman bu çocuğun elinin yanmasına neden olan geçmiş bazı olayların varolmamasını sonuçlandırmaz. Ve biz, yanık olayının bir nedeninin muhakkak varolması gerektiğinden söz ederken, ancak, doğa kurallarının bu konudaki icapları hakkında önceden kazanılmış bizde varolan bilgiye dayanırız. Nitekim, biraz kendimizi yorup araştırınca, bilgimiz ölçüsünde bu çocuğun elinin yanmasına neden olan bazı âmillerin, nedenlerin var olduğunu bulup çıkarmakta güçlük çekmeyiz. Ve örneğin, anlarınız ki, evde kimse yokken bu küçük çocuk öteki odanın, bir ihmal sonucu, açık bırakılan kapısından içeri girerek orada yanmakta olan bir sobaya, sonunun ne olacağını bilmeden elini yapıştırmıştır.

İşte burada karşımıza bu yanık hadisesini husule getiren birtakım nedenlerin arka arkaya sıralandığını pekâlâ görürüz. O halde bu yanık olayının bir nedeni olduğu gibi, bir sonucu da olmak gerekir. Yani bu çocuğun elinin yanmasından birtakım yeni olayların doğması gerekir. Bu sonuçları da bilgimiz ölçüsünde keşfedebilir, ya da hiç keşfedemeyiz. Fakat ister keşfedelim, ister etmeyelim, muhakkak bilgisizliğimizin bir damgası olan bu sonuçları bulamayışımız, onların gerçekten var olmamaları gerektiğini icabettirmez. Nitekim zaman geçtikçe ve bizler de ciddiyetle araştırmalarımızda devam ettikçe, gene kendi görgü ve deneyimlerimiz oranında, bu sonuçları görmeye ve keşfetmeye başlarız.

Örneğin, çocuğun eli tedavi edilirken bir sürü insan iş görecektir. Bu sırada birta-

kim fedakârlıklar da yapılacaktır. Bu yanık olayı çocuğun üzerinde birtakım izlenimler bırakacaktır, bu sayede onun görgü ve deneyimi artacaktır. Bu tedavi ve ihtimam sırasında bilerek, bilmeyerek üzerine vazife almış olan insanlar, bu vazifelerini iyi ya da kötü tarzda yaptıklarına göre birtakım sonuçlar elde edecekler. Bu sonuçlar da onların mukadderatı ile ilgili birtakım olayları meydana getirecektir. (*)

Olayın sırasında sebep - sonuç bağımlı ve bizimle ilgisini göremiyorsak, kuşkusuz bu onların mevcut olmayışlarından değil, bizim böyle bir şuur açıklığına sahip olmayışımızdandır. Karşılaştığımız her olay bizim işimize yarayacak ve ihtiyacımız olan tesirler taşır. Önemli olan, olayların taşıdıkları tesirleri almaktır. Bu da, olayı yorumlamamıza büyük ölçüde bağlıdır. Zaten insanın kendisiyle (nefsiyle) olan mücadelesindeki başarısı, hayatı yorumlamasıyla çok ilgilidir. Bu yorumun bileşkesi bireysel niteliği ifade eder. Her türlü olayı ve olanağı her kertesine kadar değerlendirmek gerekir. Organizatör varlıkları da bağlantımız bu yolla olur. Bizi hangi yönde geliştirmek istediklerini bu şekilde anlayabiliriz.

Olayın dilinden anlamak için onun dışında kalabilmek gerekir. Olaylardan ibret (terbiye edici bilgi ve gözlem) alabilmek için akıl verilmiştir. Bazı olaylar defalarca karşımıza ve herkesin karşısına çıkmıştır. Bazı olaylar da vardır ki, bilinen tarih içinde bir kez olmuştur. Bir daha tekrarlanmamıştır. İşte bu şekilde, tekrar edilmeyen olaylar 'ibretlik'tir. Tekrar tekrar cereyan eden olaylar ise, ibret değil, 'âyet'tir. İbret oluşu, insanla beraber oluşundan geliyor. Şuurlu varlıkla birlikte olmadığı zaman, tabiat hiç de ilginç değildir. Olayın kendisi değil, ardındaki neden daha önemlidir. Bu nedeni de insan bilgisıyla karşılayacaktır.

(Devam Edecek)

AKTÜALİTE

1980 Aralık, İngiltere'de Woodbridg'e yakın hava üssünde, RAF Bentwaters civarında bir dizi Ufo olayları cereyan etti. Araştırmacılar, bağımsız kaynaklardan elde ettiği bilgileri bir araya toplayarak içinde canlı varlıklar bulunan madeni bir aracın, üs'den pek uzakta olmayan *Rendle Forest* mevkiine iniş yaptığını saptamışlardır. Bariz olarak bu UFO olayları 1983 yılına kadar resmen gizli tutuluyordu. Olayla ilgili evrak, tesadüfen, serbest bırakıldığı zaman üsse yakın bir yerde gerçekten UFOlarla yakın bir ilişki kuruldu. Aşağıda sunulan rapor bu harika olayı belirtmek için hazırlanmıştır.

Şubat 1981 tarihinde, Jenny Rendles isimli bir İngiliz Ufo araştırmacısı, Yazar Paul Bogg'dan, sivil radar istasyonundaki bir görevlinin 1980 Aralık sonu, bir gece, radarla UFO tesbit ettiğini öğrendi. Cisim, Bentwaters'a yakın Ipswid'in doğusunda Saufalk istikametinde hareket ediyordu. Randle'a, bilinmeyen bir hedefin, keza Bentwaters radarıyla doğu sivil deniz radarı, Batı Drayton'daki sivil havacılık radarı ve başka radar istasyonu ile de tesbit edildiğini söylediler.

Memurlara göre Amerikan Hava Kuvvetleri gelip UFO radar istasyonundaki bantları almaya kadar aradan çok günler geçmişti. Ne olup bittiği hakkında sorular sorulduğu zaman Amerikan Hava Kuvvetleri personeli Woodbridge Hava Üssü'nden kısa mesafeli abnormal bir iniş yapıldığını söyledi. Keza, bu araç iniş yaptığı zaman elektromanyetik etki dolayısıyla bir jipin arızalandığı, yine bu personel tarafından izah edildi.

Böyle bir hikâye neden yazalım? Bu haber teyid edildi mi? Delil yetersiz. Biz ismi gizli tutulan bir tanık tarafından söylenen hikâyeler üzerinde duruyoruz. Çünkü İngiltere'nin çıkarmış olduğu "resmi gizli kanunları" çinemek istemiyoruz. Ancak rapor söylentiden biraz daha fazla abartılmış olabilir.

DOĞRULANAN RAPORLAR

1981 Şubat ayında British UFO Research Association Journal'de yazar olarak görev yapan Norman Oliver, Amerikan görevlilerinin 1980 Aralık ayında Woodbridge yakınlarında "bir şeyler" olduğunu ifade eden gizli bir raporu Amerika Birleşik Devletleri'nden aldığını söyledi. Onun hikâyesi sivil hava radar istasyonundaki Amerikan Hava Kuvvetleri personelinin iddia ettiği hikâyeye benziyordu. Brenda Butlar ve Dod Street adlı (BUFARO) (*) yöresel iki araştırmacı bu iddialara paralel olarak kendi araştırmalarını yaparak 1981 Mart ayında kendi bulgularını içeren bir rapor hazırladı ve yayınladı. Bu muamma ile ilgili ufak tefek hususları içeren raporda altı tanık göstermesine rağmen, en önemli tanık Amerikan Hava Kuvvetleri Üssü'ndeki bir subaydı. Bu tanık Üsse yakın diğer UFO olaylarının olduğunu iddia ediyordu. Subay en etkin tanık olarak görünüyordu. Çünkü onlarla temas kurmuştu. Onun hikâyesi 1981 Şubatı'nda araştırmacılar tarafından elde edilmiş ve makale olarak neşredilmişti. Uçandıreler konusunda, 1982 Haziran ayında Jenny Randles tarafından yazılan makalede subay olayı şöyle anlatılır:

" 30 Aralık 1980 tarihinde, orman civarında bulunan bir çiftçi üsse telefon ederek ormana çarpan bir uçak gördüklerini söyledi. Üs görevli polisi durumu kontrol etmek üzere oraya gitti, geri döndüğü zaman

(*) BUFORA: İngiltere Tanımlanamayan Uçan Cisimleri Arş. Organizasyonu.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

şunları söyledi: "ormanda bir UFO var." Bu geceyin belirlenmeyen bir zamanda olmuştu. Üs gazetecilerinden biri haberi işitti ve kamerasıyla mücehhez olarak olay yerine gitti. Cismin yerde iken fotoğrafını çektiğini söyledi. Üs komutanı, bu arada, kendi de dahil edilmek üzere, üst kademedeki bir ekeple birlikte olay yerine gitti; ekip emniyet polis şefi ve diğer üst rütbeli subaylardan oluşuyordu. Üst komutanı silah alınması için ikaz etti. Olay yerine geldikleri zaman cisim yerdedi, dış yüzeyi iyiden iyiye hasar görmüştü. Miyet ışık kolunu içinde aracın yanı başında havada boşlukta duruyordu. Yaratıkların üçü 75 cm. boyundaydı ve üzerlerinde gümüşü renkli elbiseler vardı ve hasarlı araçlarını tamirle meşkuldüler. "Üs komutanı basın kameralarını toplattı ve olayı kamufla etmeye çalıştı. Yabancılar tamirle uğraşırken üs komutanı kendileriyle konuştu. Cisim havalanmadan önce 4 saatlik bir süreyle yerde kaldı ve sonra yüksek süratle havalanarak gözden kayboldu. Ertesi gün radyasyon kalıntılarını kontrol etmek üzere A-10 uçağı olay yerine gönderildi. Az miktarda radyasyon bulundu. Bu arada üsdeki bütün personele olay hakkında resmi bir beyan yapmalarını için emir çıkarıldı."

BARAJ YIKILIYOR

Bentwaters'deki olay sessiz duvarlardan aşarak son derece başarılı bir şekilde sızdı. En kuvvetli tank, ismini gizleyerek olaya lehte herhangi bir ilâvede bulunmadı. Tâli derecedeki tanıklar UFO hakkında herhangi bir şey bilmediklerini söylüyorlardı. Şu ana kadar sağlam ve elde mevcut bir vesikaya sahip olmadık.

1982 Şubat'ında, Connecticut Eyaleti, kısa adı (MUFON) olan "Mutual UFO Network" müdür yardımcısı Lary Fawcett, UFO'lar hakkında yöresel bir yüksek okulda konuşma yaptığı bir sırada bir genç, Bentwaters civarında meydana gelen UFO olayla-

rını Larry'ye nakletti. Bu UFO bilgileri, sekreterinin ricasıyla takriben elli bağımsız kanunun çıkmasına sebep oldu.

CAUS araştırma müdürü Robert Todd, (Pennsylvania) 1984 Şubat'ında bu mektupların, müsbet bir netice alınmadığına göre, Bentwaters yakınındaki UFO olayını içermediğini beyan etmiştir. Hayreti mucip bir birlik olan 513. Muharebe Destek Grubu, 3. Hava Kuvvetleri Evrak Müdürlüğü Grubu, soruyu cevaplandırarak ve RAF Bentwaters olayını raporuna dahil etti. Bu vesika, RAF Bentwaters Üs yardımcı komutanı Yarbay Charles HALT' dan İngiliz Hava Kuvvetleri'ne verilen bir uyarı mahiyetindedir. Rapor, Üsse yakın 3 UFO olayını içeriyordu. "Tanımlanamayan Işıklar" başlığı altında, Yarbay HALT tarafından şunlar yazılmıştı: 27 Aralık 1980 günü sabahleyin erkenden, iki polis devriye görevlisi Woodbridge cümle kapısı arkasında gayri tabii ışıklar görürler ve bir uçağın yere çakıldığını veya mecburi iniş yaptığını düşünerek, tahkik etmek üzere cümle kapısından dışarı çıkmak için izin rica ettiler. Görev başındaki uçuş komutanı ricayı kabul ederek, üç devriyenin olay yerine yaya olarak gitmesine izin verdi. Devriye grubundakilerin hepsi, ormanda acayip bir cisim gördüklerini rapor hâlinde bildirdiler. Cismin, görünüş itibarıyla madeni ve üçgen şeklinde olduğu ifade ediliyordu. Boyu, yaklaşık olarak 2 metre yüksekliğindeydi. Beyaz bir ışıkla tüm ormanı aydınlatıyordu. Cismin üzerinde kırmızı, altında ise mavi bir ışık yanıp söniyordu. Cisim, yerden kalkık veya ayak destekler üzerinde duruyordu. Devriyeler cisme yaklaştığı sırada, cisim ağaçlar arasında manevra yaparak gözden kayboldu.

Kaynak: SEARCH Fall 1984

Merijarvi UFO'su
Noel Ağacı Gibi Güzeldi

"Cisim sanki başıboş dolaşıyor, ya da bir şey arıyormuş gibiydi. Orada, burada

gezindikten sonra, doğu istikametinde doğru rotasını tutturdu."

Ev sahibesi Marjatta Nevanpera, pazar akşamı Merijarvi semalarında görülen acayip gezginin biçimini ve rengini şöyle ifade ediyor: "Hemen hemen bir tekerlek, ya da açılmış bir çam kozalağı biçimindeydi. Alt kısmından kırmızı ve yeşil renkte birer ışık ışıyordu. Çok güzel bir noel ağacı gibiydi!"

Nevanpera ailesinin çocukları, 9 yaşındaki Jaakka ve 7 yaşındaki Kaisa, Merijarvi semalarındaki acayip fenomeni, ilk defa, pazar akşamı 21.00 sularında gördüler. Önce, büyükler, çocukların sözünü ettikleri hareket halindeki acayip nesneye hiç dikkat edip ilgilenmemişlerdi. Onlar, çocukların uçak ışıklarına baktıklarını sanıyorlardı.

Çocukların acayip ışığı sürekli izlemeleri üzerine büyükler de olyala ilgilenip, pencerenin önüne gelirler, hayretler içerisinde, gök yüzündeki acayip ışığa baka kalırlar. Ev sahibesi Marjatta Nevanpera:

"Aşağı yukarı, güney doğu istikametinden çıkageldi ve gerçekten de sanki başıboş dolaşıyor, ya da bir şey arıyormuş gibi gözüküyordu. Sonra esas rotasına girmiş görünerek hedefine doğru, doğuya yönelip gitti." diyor.

Nevanpera ailesi acayip ışığı dürbünle de gözlemlemiş ve hatta ailenin reisi Yrjö, cisime dürbünle bakmak için avluya çıkmıştır. Işık Nevanpera'lerin avlusu üzerinde yavaşça hareket edip, yarım saat kadar öyle gözük-tükten sonra, saat 22.30 sularına doğru avlunun arkasında, doğu istikametinde gözden kayboldu. Nevanpera ailesi, olayı gördüklerini hemen hiçbir yere bildirmemiş, ancak, pazartesi günü olayla ilgili orijinal haberin verileceği mahallî bir gazete olan Phya Jokiseutu'nun bürosuna bildirmişlerdir. Merijarvi'den birçok görgü tanığının belirlendiği de, gazetede yayımlanan bu haberde yer almıştır.

Çeviren: Levent VURAL

(İlta Sanomat Gazetesi 21 Şubat 1985 tarihli nüsha. Helsinki / FİNLANDİYA)

Sevinç ve Güzellik Âlemleri Kader Bilmecesi

ALBERT PAUCHARD

Albert Pauchard'ın "RUHSAL ÂLEMİN SONSUZ İMKÂNLARI" isimli eserinin devamı niteliğindeki bu kitap 2. ve 3. Ciltleri birarada sunmaktadır.

Pek yakında çıkacaktır.

RUH ve MADDE YAYINLARI

Dikkati Nasıl Artırabiliriz?

*G. I. Gurdjieff
(Newyork, 9 Aralık 1930)

Soru- Dikkati nasıl artırabiliriz?

Cevap- Kimsenin dikkati yoktur. Amacınız bunu kazanmak olmalıdır. Kendini gözlemek ancak dikkate sahipsek mümkün olur. Küçük şeylerle başlayınız.

Soru- Hangi küçük şeylerle başlayabiliriz? Ne yapmalıyız?

Cevap- Şuurlu yada şuur dışı, kendinizde hissettiğiniz sınırlılık halleri, hiç birinizin kendine sahip olmadığınızı ve zavallı bir tip olduğunuzu gösterir. Hep yapıp durduğunuz gibi durmadan kıpırdanıp durursanız sadece herhangi bir kimse durumundasınız.

Sizin için yapılacak tek şey bu çalkantılı sınırlı hali durdurmaktır. Gerçek amacınız bu olsun! Ailenizden size yardım etmesini isteyiniz. Bundan sonra, belki dikkatinizi artırabilirsiniz. Size vereceğim ilk misal budur.

Diğer misale gelince- Piyaniist olmak arzusu taşıyan bir kimse bunu yavaş yavaş öğrenir. Nağmeler çalmak istiyorsanız alıştırmalar yapmadan gerçek nağmeleri piyanoda çalmanıza imkân yoktur. Çalacağınız şey dinlenmesi zahmetli bir gürlütlü olur, nefret edersiniz. Psikolojik sahada da durum aynıdır; elde edilecek şey ne olursa olsun uzun bir pratik gerekir.

Önce küçük şeyleri tamamlamaya çalışınız. Eğer hemen büyük şeylere atılırsanız hiçbir şey olamazsınız; yaptığınız şeyler karmakarışıktır ve nefret edersiniz.

Soru- Ne yapmalıyım?

Cevap- Biri Otomatizma ile öteki bir amaç için olmak üzere iki şey yapılabilir. Yapmadığınız pek önemli olmayan küçük bir şeyi ele alınız ve onu yapmayı kendinize a-

maç ediniz. Araya başka bir şeyin karışmasına izin vermeyiniz. Hedefiniz sadece o olmalıdır. Başarılı olursanız, o zaman size daha büyük bir hedef verebilirim. Şimdi gözünüz hırsla açıldı. Büyük şeyler amaçlıyorsunuz; bunları katıyen yapamayacaksınız. Yapabileceğiniz küçük şeylerden sizi vazgeçiren şey anormal hırsınız. Bu hırsı yok edin ve büyük şeyleri unutun. Küçük bir alışkanlığı yenmeği kendinize amaç edinin.

Soru- En büyük eksikliğim çok konuşmak. Daha az konuşmayı kendime uğraş edinmem daha iyi olmaz mı?

Cevap- Sizin için çok iyi bir amaç olur. Gevezelik sizi bozmuş. Aynı zamanda bu işinizi de aksatıyor. Çok konuştuğunuz zaman sözlerinizin hiç bir ağırlığı olmaz. Bunun üstesinden gelmeğe çalışın. Eğer başarısanız, her tür iyilik size ulaşır. Gerçekten, bu çok güzel bir amaç. Ne var ki, büyük bir şey, küçük değil. Eğer başarabilirsiniz, size temin ederim ki, ben yanınızda olmasam bile, başardığınızı anlayacağım ve size yardım göndereceğim, böylece daha sonra yapacağımız işin ne olduğunu önreneceksiniz.

Soru- Başkalarında tezahür eden şeyleri ortadan kaldırmak iyi bir uğraş olur değil mi?

Cevap- başkalarında meydana gelen şeyleri ortadan kaldırmak büyük bir şeydir. Bir insan için belki en büyük şeydir. Yalnız Kâmil İnsan bunu yapabilir. Şu anda hiç öfkelenmeden ortadan kaldıramıyacağınız birisine ait bir tezahüre tahammül etme gücünü kendinize amaç edinmekle işe başlayınız. (Birisinin hiç sevmediğiniz bir huyuna, alışkanlığına sabırla tahammül edebilme gücünüzü arttırınız.)

Eğer "isterseniz" "yapabilirsiniz". İstemeden asla yapamazsınız. İstemek dünyada en kudretli şeydir. Şuurlu bir isteyişle, her şey elde edilir.

Soru- Amacımı sık sık hatırlıyorum, ama yapmak zorunda olduğum şeyi yapmak için kendimde güç bulamıyorum.

Cevap- İnsan tesbit ettiği amaçlara ulaşacak kudrete sahip değildir, zira geceleyin pasif hâlde iken birikmiş olan bütün kuvveti iradî ve müsbet oluşumlara zıt, menfî ve otomatik oluşumlara tüketilmiştir.

Amacını zaten otomatik olarak hatırlayabilen, ama tamamlama gücü olmayan kimselere söylüyorum: Bir saate yakın müddetle tek başınıza deneyeceksiniz; bütün kaslarınızı gevşetiniz (*). Zihni çağrışımın akıp gitmesine izin veriniz, ama onların size hakim olmamasına da dikkat ediniz. Bu çağrışımın şöyle deyiniz: "Şimdi istediğim şeyi yapmama müsaade ederseniz, daha sonra sizin istediğiniz şeyi de ben yapacağım." Zihni çağrışımınıza başka birine aitmiş gibi bakınız, onlarla aynı kimliğe bürünmeyiniz. Bir saatin sonunda, bir sayfa kağıt alınız ve amacınızı yazınız. Bu kâğıda çok çok önem veriniz. Onun dışında sizin için önemli hiçbir şey olmamalı. Cebinizden çıkarıp onu hergün sürekli okuyunuz. Bu şekilde, kağıda yazılı amacınız önce nazarî olarak, sonra gerçekten sizden bir parça olacaktır.

Enerji elde etmek için, bütün kaslarınızı tam gevşeme halinde tutarak sakin şekilde oturmanız gerekir. Ancak, bir saat sonunda, tam sükunete ulaştıktan sonra kararınızı veriniz.

Zihni çağrışımın sizi ele geçirmesine izin vermeyiniz. Kendinizi isteğinize bağlı bir amaç üzerinde toplayınız, manyetik gücün faaliyetini ve "yapmak" yeteneğinin belirmesini baklayınız.

Soru- Manyetizm nedir?

Cevap- Gerçek bir grupta, bu soruya gerçek bir cevap verilebilir. Diyelim ki, insan iki cevhere, fizik bedeninin aktif elemanlarına ait cevher ile astral maddenin aktif elemanlarından ileri gelen cevhere sahiptir.

Her iki cevher, birleşerek, üçüncü bir cevheri oluştururlar. Bu birleşik cevher, bir yandan insanın belli bir kısmında ve öte yandan da tıpkı bir gezegenin etrafındaki gibi gene insanın etrafında bir atmosfer şeklinde birikirler.

Gezegenin atmosferi, başka gezegenlerin etkisi altında cevherlerini sürekli olarak artırır ya da kaybederler.

Gezegenlerin başka gezegenler etrafında dolanması gibi, İnsan da, aynı şekilde, diğer insanların etrafında dolanır. Belli sınırlar içinde, iki atmosfer birbiriyle karşılaştıkça ki, buna sempati denir, ikisi arasında, kanunlara uygun sonuçlar veren bir ilişki kurulur. Bir şey akar geçer. Atmosfer miktarı aynı kalır, ama nitelik değişir. İnsan kendi atmosferini kontrol edebilir.

Manyetik güç, elektrikte olduğu gibi, pozitif ve negatiftir. Her ikisi de artabilir ve bir akım gibi bir yerden başka bir yere gönderilebilir. İnsanda arzular ve arzu-olmayanlar pozitif ve negatif olabilir. Astral madde fizik maddeye daima zıt durumdadır.

Eski devirlerde, rahipler hastaları kutsayarak tedavi edebilirlerdi. Bazıları ellerini hastanın üzerine koyarlardı. Bir kısmı kısa mesafeden, diğer bir kısmı uzun mesafeden tedavi yapabilirlerdi. Rahip "birleşik cevherlere" sahip olan ve bunu insanları iyileştirmek için kullanan bir insandı. Rahip "manyetizör" bir insandı. Birleşik cevherden yoksun hastalar manyetik güçten de, hayattan da yoksundurlar.

Bu birleşik cevherler konsantre duruma gelirse gözle görülebilirler. Avra'lar gerçektir, mabetlerde ve evliyada bazan görülebilirler.

Mesmer, bu cevherin kullanılmasını yeneden keşfetti. Onu kullanabilmek için önce sahip olmak gerekir.

Dikkat için de durum aynıdır.

Dikkat ancak şuurlu çalışma, isteyerek zorluklara katlanma ve tamamlanan küçük eylemlerle artar.

Kolay ve basit bir amaca ulaşmayı niyetinize alın, bu durum manyetik gücünüzün artmasına yol açar. Manyetizm, elektrik gibi, konsantre edilebilir ve akım haline dönüştürülebilir.

(*) Psikoloji Kasetleri, 1 ve 2 No. da bütün ileri teknik mevcuttur.

HİMAYE EDEN EL

Baştarafı S. 24'de. İlgili kişiden söz açtım. Olayı anlattığım kişi, kırınız ışıktaki geçen arabayı görmemişti. Fakat, yine de, "iki kapılı dört kişilik gri bir arabamıydı?" diye sordu. Hatırladım.. O idi. Daha sonra bana böyle bir arabayı kullanan bir adamın servis istasyonuna geldiğini ve ona frenlerinin zayıf olduğunu hatırlattığını söyledi.

Eve doğru yürümeye devam ederken, kimin eli veya hangi güç kavşaktan karşıya geçmemi engelledi diye merak ediyordum. Daha, ima bu gün için minnettar kalacağım. (FATE'den)

O ELLA OLMALI

By Lovis S. Cuccinell
Ben ve kardeşim Amy

büyüdüğümüz zaman, ailemiz Centereach'da (Long Island), yaz ve hafta sonu tatillerini geçirdiğimiz bir yazlık ev aldı.

1931 yılındaki bu hafta sonlarının birinde, New-york, Astoria'da olan evimize dönmeden önceki pazar günü akşam yemegimizi yediğimiz sırada, ön kapının camı doğrultusunda birisi geçti. Kapıya doğru giderken annemin: "O Ella olmalı yumurta ısmarlamıştım." dediğini duydum. Ella, komşumuzun kız kardeşiydi. Kapıyı açtığımda, orada kimse yoktu. Dışarıya çıktım ve her tarafa baktım. Yine kimseyi göremedim.

Yazlık evimiz, 400 M.2 kadar bir çayırın ortasındaydı. Ve hiç kimse bu kadar çabuk gözden uzaklaşamazdı. Her ne kadar hepimiz şa-

şırdık ise de sohbetimiz hemen normale döndü. Tahminen on dakika sonra aynı olay tekrar etti. Fakat bu sefer kapıya gittiğimde Ella oradaydı. Bize ait bir telefon mesajı getirmişti. Alışılmış bir apandisit ameliyatı için hastahaneye yatmış olan teyzemin durumu kötüleşmişti. Ella'nın getirdiği mesajda mümkün olan kadar çabuk gitmemiz söyleniyordu. Ailem, teyzem komaya girmeden önce onun baş ucunda bulunabilirdi. Teyzem daha sonraki gece öldü.

Hepimizin o ilk gördüğü figür, Ella'nın geleceğinin ihbarcısı mıydı, yoksa, teyzem Mary'nin bizimle irtibat kurma gayreti miydi? (FATE'den)

Williamstone Mass.

"Saadet dediğiniz husus, kâinatta ve insan gayrişuurunda mevcut olan hikikatlerle karşılaşmaktan mütevellit, şuur sathında hissedilen bir tamlık duyğusudur."

S.P

DÖRT TEKRARDOĞUŞ OLAYI

kadınla evli bulunmaktaydı.

Shanti, kendini başkalarına adamak üzere bekâr kalmayı tercih etmiştir. Çok iyi bir öğretmen olarak Delhi'deki orta dereceli bir okul-

da mesleğini sürdürmüs ve koyu dindar bir hayat yaşamıştır.

İşte size Lama Anagari-ka Govinda tarafından gerçekleştirilmiş dört

saadet tekrardoğuş olayı. Dikkatli çekecek ölçüde inandırıcı dört olay. (Renaite 2000, Sayı: May-Haz-Tem. 1983, s. 119)